РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По$_2$ 48/2010

ВРЗ 0830

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 28.октобра 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Да КОНСТАТУЈЕМО да је ту:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић;**
- **Пуномоћник оштећених Мустафа Радоничи;**
- **Браниоци Палибрк, Крстић, Вуковић, Радивојевић;**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ви?
АДВ. СРЂАН БОРКОВИЋ: За адвоката Борисава Борковића.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

- **Значи, Срђан Борковић, Мршовић, Перовић и Крсто Бобот, који мења данас и;**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

- **Горана Петронијевића.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко још од бранилаца, да ли су сви браниоци ту? Ко још није ту, приправница је ту и Ви исто приправница. Вучић Шћепановић, ко њега мења? Нико. Да је Вас питао? Добро.

- **Бранилац Радивојевић мења браниоца Вучића Шћепановића и,**

- **Сада ту су оптужени Сокић, Кастратовић, Обрадовић, Николић, Момић, Поповић, Миладиновић, који су сви доведени из Окружног затвора и они који се бране са слободе Брновић, Корићанин Видоје и Вељко, Цветковић Звонимир и Бобан Богићевић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За данас смо предвидели саслушање сведока и према последњим информацијама сада пре него што смо ушли у судницу ја сам обавештена да су дошли Јашовић Зоран и Јашовић Видоје и успоставили смо видео-конференцијску везу са судом у Приштини да бисмо саслушали Хаки Гаши, они су ту и Лирије Гаши, дакле она Лирије Гаши једну смо саслушали, ово је сада друга Лирије Гаши и

ВРО 0830

Констатовали смо да је у судницу ушао и пуномоћник оштећених Марина Кљајић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес ОДРЖИ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Председнице, хоћете ли ми дозволити да се око 12 часова уколико буде трајао поступак и не буде била пауза удаљим, јер имам суђење у Вишем суду завршну реч, а мењаће ме колега Милош Мишовић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате нам објашњавати разлоге ако имате замену.
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пре него што почнемо са испитивањем сведока имамо лекарски извештај за Обрадовић Зорана да може да присуствује суђењу, да узима терапију своју редовну и да исто из увида у здравствене картоне притвореника Миладиновић, Поповић, Кастратовић, Сокић, Николић и Момић да су они под редовном терапијом и сталним медицинским надзором, да су стабилног здравственог стања и способни да присуствују суђењу. Дакле, донели смо решење да се претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

Суд КОНСТАТУЈЕ да је успостављена видео-конференцијска веза са судом у Приштини и да се у судници у Приштини налази, колико ја видим сведок Хаки Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли режија може да нам на мониторе да већу слику суда у Приштини. Добар дан. Да ли је то господин Хаки Гаши?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ту преводиоци? Јесу. Ја их нисам констатовала, Еда Радоман-Перковић. Можете ли да пробате да ли функционише превод.
СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Овде смо, добар дан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Хаки, да ли нас чујете, господине Гаши? Чујете? Добро. Молим Вас да приђете мало микрофону да бисмо и ми Вас боље чули. Поред Вас налази се ко? Да ли господин који се налази поред господина Гашија може да нам се представи?
ПРЕДСТАВНИК ЕУЛЕКСА: Ја сам Алберто Паскуеро, радим у специјалном у ЕУЛЕКС-у.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја уопште нисам чула. Да ли, како чују остали, како чују оптужени? Добро чују оптужени.
ПРЕДСТАВНИК ЕУЛЕКСА: Да ли ме чујете? Зовем се Алберто Паскуеро и радим за ЕУЛЕКС за Специјално тужилаштво.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви ћете потврдити идентитет уз овај допис који нам будете послали, господина Хаки Гашија на основу његових личних докумената које ће он да Вам да, а ми ћемо сада да узмемо личне податке. Како немате слику? Приђите овде за овај други монитор. Само моменат да ове техничке проблеме решимо. Ако господин Перовић нема слику, ја ћу замолити неког од приправника да се замени са господином Перовићем да би он могао преко монитора или господине Перовићу да пређете овде код колеге Палибрка. Ево, значи све је у реду. Добро, извините морали смо да отклонимо ове техничке проблеме господине Гаши, ми смо Вас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, ништа не смете да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас или Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То је упозорење које се даје свим сведоцима и ја мислим да сте га разумели. Да ли сте разумели ово упозорење?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Нисам схватио да ли ви имате тамо преводиоца?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ми имамо преводиоца и ми Вас тако и чујемо, можете говорити на свом језику.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Али овде не чује се превод на албанском.
СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Судија, ја све време преводим, а он значи има, постоји неки проблем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не чујете превод?

СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да пробамо поново. Да ли могу преводиоци рецимо да.
СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Све време говорим. Да га питам овако преко ове линије?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Ево пробаћемо сада да наместимо, ево кажу из режије.
СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Сад је у реду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пробаћемо онда овако. Дакле, ја сам рекла, Вама сам саопштила упозорење које се даје свим сведоцима. Да ли сада чујете?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је упозорење да сте као сведок дужни да говорите истину, да је лажно сведочење кривично дело, морате да нам кажете све, ништа не смете да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас или Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли сте чули упозорење?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли хоћете молим Вас да ми кажете у односу на податке које сте дали код истражног судије 07. априла које се односе на Ваш датум рођења, место рођења и Ваше занимање да ли има неке измене?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Нема.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро да констатујемо да је.

Сведок са подацима као на записнику од 07.04.2010. године упозорен, опоменут, након што се изјаснио да свој исказ даје на свом матерњем албанском језику преко тумача и након што је положио заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Замолићу Вас господине Гаши да положите заклетву која се увек даје пре него што сведоци дају исказ. Молим Вас да понављате за мном. Заклињем се.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Заклињем се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да ћу у свему пред судом будем питан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Говорити само истину.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: И да ништа од онога што ми је познато.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Нећу прећутати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете да ми кажете у односу на оно што сте испричали код истражног судије везано и за догађај у априлу месецу и за догађај од 14. маја да ли остајете код тог исказа?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли хоћете да нам кажете онда шта се, прво шта се догодило тог 13. априла, причали сте да су и тада неки војници били код вас у селу, ко је био, колико војника, шта се заправо тада догодило, онако у најкраћим цртама?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: У кратким цртама 13. и 17. априла су дошли у насеље где ја живим и првом приликом су тражили новац и друге ствари, један војник који је био доста висок, имао је црне очи, а Срећко Поповић, пошто ме је натерао да довезем кола и да идемо у Љушино село, Азема Љушија тамо. Тамо сам ја активирао кола и дошао сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте само, значи морате само да сачекати, опет имамо проблем са преводом. Господине Вуковићу. Пробајте са слушалицама. Хајдемо онда да пробамо да преводимо реченицу по реченицу. Ништа, наставите Ви господине Гаши, па ћемо пробати мало другачије са преводом док не отклонимо ове сметње.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ја сам кола довезао, а где су отишли мени није познато.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите нам, то сте рекли да је овај «БМВ» црне боје?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Моје возило је било «Рено 4».
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Рено 4», а када сте причали о неком «БМВ»?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, то сам вам говорио када су узели возила од Мухарема мога рођака, кад су узели кола и они који су оптужени знају боље о чему се ради.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а откуд знате Срећка Поповића?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Познајемо га зато што су га звали именом тога дана у томе насељу војници су га звали сами именом Срећко.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када то у априлу или у мају?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не, то се догодило априла а не маја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како су га звали?

СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Говорили су на његовом језику, Срећку је то јако добро познато где је моја кућа, то није далеко од споменика.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас због тога што, да ли сте чули баш да неко каже Срећко?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да од оних који су били, али онај ко ми је одузео возило њега не познајем, а био је немаскиран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас због тога што Срећко Поповић каже да њега никада нису звали Срећко већ су га звали надимком, да је његов надимак другачији, звали су га «Ћале» или «Стари»?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Био је мало необријан, прошло је 12 година, сад треба да се окренем назад, односно у то време.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас не питам како је он изгледао, ја Вама предочавам да је оптужени Поповић Срећко рекао да се њему нико није обраћао именом већ надимком и да је у том смислу?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не надимком, него код трафике су били неки војници који су га звали Срећко и наредили ми да идем да узмем возило. Војник који је био са мном био је висок, имао је црне наочаре, обријане главе и кад је са мном пошао узели смо возило, избацио ме из возила и упутио се у кућу Адема Љушија, Ерзена Љушија, извините.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми још молим Вас да ли сте после рата били у прилици да гледате неке фотографије на којима се налазе српски војници?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда на тим фотографијама видели Срећка Поповића?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда тада сазнали за његово име и презиме?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не тада него 13. и 17. априла.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти војници долазили код вас у једном наврату или у два наврата у априлу?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Дошли су 17. априла и рекли су да смо ми редовна војска и неће смети нико да вас дира и ми смо њима веровали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А шта је било 14. маја?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: 14. маја не дао бог да неко доживи то што смо ми доживели.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте Ви успели да се спасите?

СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ујутру у пола осам ми смо изашли и скупили се да бисмо изашли из села. Са многима из села био сам и ја, један војник ми је пришао и тражио ми је новац, тога тренутка сам имао само 10 марака у џепу и када ми је на српском језику рекао да преврнем џепове питао ме да ли имаш још више новца, рекао сам да. Од тог притиска нисам могао да кажем 300 марака него сам му рекао 3.000 и питао ме је где ти је кућа. Ја сам му одговорио ево нема ни 20 метара. «Иди узми и дођи». Ја сам отишао, захваљујем се богу што сам остао жив и када сам се вратио рекао ми је «повуци се». Мајка ми је рекла да се повучем, ту сам оставио мајку, жену и децу и онда сам преко пута се нашао, односно отишао и прескочио сам Бистрицу и налазио сам се на пољанама села Гораждевца и ту сам остао до увече. Касније смо се вратили и сусрео сам се са Исом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Ваша породица где је била?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Моја породица је остала кући тамо где смо опљачкани, о томе знају и други и онда су их извели, водили до Пећи и онда су их вратили поново.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се Ви нашли са својом породицом?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Срео сам се истога дана увече око пола 11 близу куће Тахира Кељмендија, Тахира Суље, односно Тахира Кељмендија.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је неко настрадао од чланова породице?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, неки стричеви.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте били у прилици да можда сакупљате тела или да учествујете у сахрани?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Постављате ми врло тешка питања. Ми смо три дана покупили те кости и отворили ту масовну гробницу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте нашли тела?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: По кућама где су били запаљени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете нам рећи која кућа?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: У кући мога брата Деме, Саитова кућа, и Мухаремова кућа, у три куће, а Мухарем је убијен код Ајетове куће, у кући мога брата Деме, у кући Саита Гашија и у кући Мухарема Гашија, али он се звао и Суљ Гаши.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Мухарем Суљ Гаши да ли је он био, како знате да је поуздано то он, да ли сте видели тело?

СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не, не, уистину он се звао Суљ, а ми смо га звали Мухарем, иначе име му је било Суљ.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли сте њега нашли, у ком је стању било тело ако поуздано знате да је то он, да ли сте могли да га препознате?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Већи број њих изгорело је као рибе у тигању, ми нисмо уопште могли да разликујемо ко је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте нека тела могли да препознате о коме се ради?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не, само петоро њих нису изгорели, ту је Чауш Љуши, Расим Рама, Мет Шаља, Ибиш Гаши и још један сељанин коме се не сећам имена.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није то Авди Бериша?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Са презименом Бериша, јесте, Авди Бериша.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је његово тело уопште било изгорело или не ако се сећате? Да ли је тело Авдија Берише било уопште изгорело или не?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тело припремано касније за сахрану?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Он је убијен на пољани.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а да ли Вам је познато да ли је то тело припремано за сахрану?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, све смо ту сакупили и сахранили ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја питам само за овог Авди Беришу који није изгорео, да ли је тело припремано за укоп касније?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, ја кажем за Авдију да и њега смо припремили, сахранили након извесног времена. Сви који су били убијени сахрањени су на једном месту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми још, дакле, само ми нисте објаснили за овог Мухарем Суљ Гашија, да ли сте Ви препознали да се ради о њему, да ли је он био потпуно изгорео, знате то Вас питам?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Доњи део му је био изгорео тотално, али лице му је било цело у кући Гашијевој.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам? Да ли сте ви ишли, у коју кућу сте Ви ишли да прикупљате тела?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Тамо где је било потребно ми смо пошли у свим тим кућама, покупили те остатке и сахранили на једно место.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дакле ишли у све три куће?

СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да. Ја сам ту рођен, ми нисмо имали где да одемо, ту сам био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нисам Вас то питала, питала сам Вас да ли сте из све три куће скупљали остатке ради сахране?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, због тога Вас питам?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли су тада у Вашем селу били неки људи који нису иначе мештани, из ког разлога су се они ту налазили?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, било је људи који су склоњени ту били, који су се склонили ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то биле жене и деца или су били мушкарци?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Било је и таквих и таквих.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неко код вас, баш код Ваше породице?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Код мене су били неки рођаци, један од њих је убијен, то је Рам Гаши, тамо код куће Садик Гашија, а Рамов син био је са својом женом и децом и својом мајком.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је остао жив, је ли?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, Смаил, а Исмаилов брат Џафер и његов отац су убијени, а и стриц његов.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли је било неких можда људи са стране који немају исто презиме као Ви? Да ли знате још неког ко је био?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, било је у насељу, био је и ујак Муја Гашија и он је убијен.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се он зове?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Емруш Краснићи из Барана, он је био учитељ.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате још нешто што бисте можда хтели да кажете или да пређемо на овај део када Вам странке постављају питања?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не, немам шта да додам, али ово је срамота и не дај боже да неко доживи, ја ово за својих 40 година колико имам недао бог да доживим такве ствари.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли тужилац има питања?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сведок сећа шта је изјавио истражном судији почетком априла прошле године?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, рекао је да остаје при томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Остаје при свему, то је рекао? Господине Хаки, Ви сте у истрази, пред истражним судијом рекли да су убијени Ибрахим Гаши, Мет Шаља и Расим Рама?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, познато ми је, да нисам то рекао мени је познато, али истина је то што кажем сада, дакле данас.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви видели та убиства и да ли знате где и где сте видели посмртне остатке ових лица, лешеве ових лица, ако може да определи место где их је затекао, како каже код истражног судије, после масакра?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Рекао сам по кућама, у братовој кући Дем Гашија, Саитовој кући и у кући Абдула Гашија. Ви кажете Мухарем Суљ Гаши, али име му је Суљ Гаши, ми смо га звали Мухарем и у Ајетовој кући.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, нисам ја питао за то. Причате о убиству Брахима Гашија и да сте после тога видели његово тело. Реците нам само где сте његово тело видели?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Видео сам га у кући мога брата.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зове Ваш брат и та кућа?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Дем Гаши се зове.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мет Шаља, где сте његово тело видели?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Мет Шању смо нашли на пољу тамо, на пољани.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да определите место где сте нашли Мет Шању, да ли је ту близу нека кућа?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, у Расимовој кући близу те куће, дакле у пољани ту близу куће убијен је Мет Шаља.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Убијен је и Расим Рама према Вашој изјави из истраге. Где сте његово тело видели?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да и Расим Рама је био, Расим Раму смо нашли у његовој кући.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како рекосмо за Ибрахима Гашија?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поново Вас пита тужилац за Ибрахима Гашија?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ибрахим Гаши је нађен у кући брата, у братовљевој кући.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто понављам питања, зато што према мојој информацији и доказима које имамо постоје два лица која се зову Брахим и Ибрахим Гаши, па ако може да определи чије је тело видео, према записнику о ексхумацији и идентификацији?

СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Слушајте, ја говорим о Ибрахиму Дервишу Гашију, тамо код Расим Рамове куће. Ви добро сад питате.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте видели некога тамо код куће овога Брахима и Расима Раме?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ту је Брахим Дервиш Гаши.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је Брахим Дервиш Гаши. Тужилац Вас пита да ли има још неки други човек који је том приликом настрадао који се зове Брахим или Ибрахим, значи не знамо да ли је «И» или је без «И».
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, има и Брахим Шабан Гаши.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко су његови најближи сродници, где је он нађен?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Онај други Ибрахим је нађен у Муаремовој кући и он је био изгорео толико да ми нисмо га могли препознати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су његови сродници?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: О ком Ибрахиму се ради?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О том који је нађен у кући?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, има децу, има синове, има и ћерку и жену.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како му се зове жена? Нисам чула.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ђероне Гаши.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Гаши, да ли сте Ви својим очима видели да је неко пред Вама убијен од стране војске која је ушла у село, да ли сте видели неко убиство?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не, не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели куће у Ћушкој после?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: У кући? Дајте још једном питајте.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако у истрази кажете да сте напустили Ћушку и отишли према оној реци, па сте онда видели упаљене куће?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, видео сам како горе куће.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком делу села су куће гореле ако можете да нам објасните?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: То сам видео у насељу, то сам видео у Дечанском насељу.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се налази то насеље?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: То је изнад мог насеља, нема ни 500 метара, можда ту 600, 700 метара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте долазили у априлу прошле године, Ви сте препознавали нека лица овде у суду и нека лица сте препознали да су лица која су тог дана била у Ћушкој?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да опишете у којим ситуацијама сте та лица која сте препознали видели и да ли можете да се сетите шта су та лица која сте препознали радила у Ћушкој конкретно?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За нека лица сте чак рекли како се зову?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ето видите. Да. Они који су оптужени они су учинили највећи злочин у свом животу што ја никада нисам претпоставио, а не што сам ја видео својим очима.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево ја Вам могу прочитати један записник о препознавању где Ви кажете лице под бројем један је Брновић. Можете ли сад нешто да нам кажете за тог Брновића?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, то је био командир, он зна боље од мене, то њему је познато шта је он учинио, каква дела је учинио, јер од њега ни у град нисмо смели да изађемо.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли њега видели 14. маја у Ћушкој?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не. Тог тренутка кад сам ја био тамо нисам га видео.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте га уопште видели тог дана?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не. Ја сам био у јадном стању, повукао сам се.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да Вас подсетим, препознали сте и једно лице за које тврдите да је из Накла. Да ли се сећате тог лица и да ли је то лице било у Ћушкој 14. маја? Нисам чуо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада нисмо чули превод.
СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Замолио бих тужиоца да сачека одговор сведока па онда да поставља следеће питање. Хвала.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, тога дана био је ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га видели у којој прилици, шта је радио, како је изгледао тада?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Видео сам га кад су ми рекли да идем да доносим новац он је био ту у насељу и када сам се вратио он је био ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, увече је био ту када сте се вратили?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не увече.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Него ујутро 14. маја, ту је било око пола осам ујутро у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испитајте онда за овог.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете пола осам ујутро. Да ли можете да опишете место где сте Ви видели то лице из Накла, да ли је био сам или у друштву и како је изгледао и да ли је био у униформи или у цивилу?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Било је ту доста људи у војним униформама.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то лице које сте препознали?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Било је поприлично ту. Он је изговорио још неке речи врло ружне.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш он, баш се сећате да је баш он рекао те речи ружне?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да. И онда сам се повукао, да су ми рекли да идем да узмем новац и ја више нисам се вратио и мени није познато шта се даље догодило, ја сам се повукао и нашао сам се у пољима тамо Гораждевца, села Гораждевац.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто нам малопре када сте причали о том догађају нисте описали да међу војницима који су Вам рекли да се вратите за новац био човек кога познајете, да је из Накла, ко је говорио ружне речи и кога сада требате да нам опишете како је изгледао, да ли је црне или светле пути, какве су му очи?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ево ја сам због тога био у неком стресу и знате треба да се 12 година што се догодило треба да се сетим, а прошло је толико времена.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, нисте нам описали још тог човека?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Прошло је 12 година, треба се вратити поприлично у оно време, много, много је прошло.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то опет оптужени Поповић виче?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Исто је као што је било тада и данас.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта Вас тужилац пита? Питајте.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тај човек за кога тврдите да је из Накла и да је причао ружне речи био наоружан?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био висок или низак?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Како би он дошао ненаоружан. Осредњег раста је био.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате шта је носио од оружја, које оружје?

СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Имао је у рукама «Калашњиков», јер тада нама није ни пало на памет какво су оружје носили и чиме ће нас убити, такав притисак је био да ја нисам смео ни главу да подигнем.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели да то лице за кога тврдите да је из Накла да ли је пуцало из тог оружја?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Слушајте једно, тужиоче, не знам шта је било тада, ја сам се повукао, мајка ми је рекла 'ајде побегни и ја на тим пољима сам остао од јутра до мрака и када сам се вратио видео сам тај ужас што се догодоио.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, за време док сте били у селу и док сте се повлачили да ли сте чули пуцњаву?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, да чуо сам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате да сте давали изјаву судији у Пећи 2001. године?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У тој изјави кажете следеће, ја имам ту изјаву па ћу Вам прочитати.
АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему се ради господине Радивојевићу?
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Примедба на ово.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква примедба.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: То не постоји у списима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не постоји?
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Та изјава.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која изјава не постоји?
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Изјава из 2001. године у Пећи.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја то имам.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ви колега имате све.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је из предмета Бешовић? Прочитајте нам датум само од кад је?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 29. август 2001. године, HPQ бр. 142/00.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему је проблем господине Радивојевићу?
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, проблем је што тај спис још није уврштен, а колега има то, неће да Вам достави.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, повућићемо се да одлучимо. Шта неће тужилац да нам достави? Ми то имамо господине Радивојевићу, можда нисте разгледали списе и Вама је скенирано све.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово што ја читам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам је дао Радивојевић.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То нам је дао Радивојевић који се буни због тога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему је проблем с Вама господине Радивојевићу?
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, проблем је што тужилац селективно бира списе и доставља Вам, то је проблем.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја нисам ово доставио него Ви?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте викати тужиоче на господина Радивојевића уопште, немојте да вичете. Седите господине Радивојевићу, одмах ћемо сад да одлучимо о Вашој примедби.

Заменик тужиоца за ратне злочине жели да предочи исказ сведоку са записника од 29.08.2001. године из предмета који је вођен пред Окружним судом у Пећи. Овај записник је иначе доставио као и остале бранилац оптуженог Кастратовића адвокат Радивојевић.

Бранилац Радивојевић сматра да се ови списи не могу предочавати, па се веће повлачи ради одлучивања.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДОПУШТА СЕ тужиоцу да предочава овај спис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче. Господине Гаши ово је била процесна једна недоумица сада и несагласност, па ћете сада наставити са овим да се изјасните за ово што Вас пита тужилац.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте овде изјавили да сте својим очима видели да је, кад је убијен Бериша стар човек итд., па желим само да Вас подсетим на тог Беришу да ли сте видели Ви убиство тог Берише и о ком Бериши се ради и да ли сте видели починиоце тог убиства?
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Председнице, примедба на питање, ако могу да образложим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу, не можете сад примедбу. Нисам чула питање, тужиоче поновите. Извините.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле, у изјави код истражног судије у Пећи сведок је тврдио да је видео својим очима како је неки Бериша убијен, али се овде не појашњавају детаљи убиства и моје питање гласи да појасни то убиство? У којој прилици га је видео, ко је убио, ко је убица?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Реч је био о Авди Бериши.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је убијен Авди Бериша?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: На пољани, близу школе кад се повукао из своје куће тада је убијен тог тренутка.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви то видели?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Убијеног да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То убиство?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не убиство него видео сам га убијеног.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тамо, наставите с овим, рекли сте како је Веселин Бешовић, Ви сте рекли да је Веселин Бешовић убио Авди Беришу?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не, нисам то рекао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Поновите још једном питање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако, Ви сте такође на том записнику рекли, кажете да је Веселин, питао Вас судија «да је Веселин Бешовић запалио Вашу браћу и упорно Вас питам да ли сте то видели својим очима», а ви кажете «нисам, али се могу кладити да је то био он». Он Вам је први пут узео ауто, нама данас нисте споменули Бешовића.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Видите, може се догодити да сам заборавио, прошло је доста година, тешко је вратити се у то време, јер то је био незапамћен ужас, тешко је вратити се и сећати се тога времена, не дај боже да неко доживи то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу, немојте правити буку. Наставите тужиоче.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам само још једно питање да се разјасни везано за овај аутомобил «БМВ» црене боје, како каже у истрази, интересује ме да ли је то било у априлу или у мају, то нисам разумео?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не, то је било априла месеца.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате како је тај ауто изгледао, да ли је то био спортски ауто или обична лимузина?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Поповићу.

СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: «БМВ» је било такво возило да сам ја први пут у свом животу видео. Знам да су ушли у једну велику кућу и ту је одузето то возило.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања. Добро. Господо браниоци, ко има питања? Господин Крсто Бобот. Сачекајте само да опоменем оптуженог.

За овим СЕ ОПОМИЊЕ оптужени Срећко Поповић да не говори гласно тако да омета ред у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас чујем све време господине Поповићу, немојте ометати ред. Седите молим Вас немојте се сад обраћати суду, седите молим Вас, немојте гласно да коментаришете. Седите. Онда моја грешка, седите.
АДВ. КРСТО БОБОТ: Бранилац оптуженог Богићевић Бобана. Ја бих наставио тамо где је стао колега тужилац. Занима ме пре свега ово возило марке «БМВ», да ли можете да нам кажете да ли Вам је познато од кога је то возило одузето и да ли Вам је познато шта се с тим возилом догодило, ко је био власник тог возила?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Власник питате? Власник је био један наш пријатељ који је ту оставио то возило, он се зове Шајим, он се налази у Немачкој, зове се Шајим Дервишај, довезао је то возило тамо а такво возило није било у Пећи мислим и ту код стрица, код мог брата од стрица он је то возило ставио код њега.
АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли Вам је познато које су регистарске таблице биле на том возилу?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не, не.
АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли Вам је познато да ли су то биле регистарске таблице Републике Србије или неке стране државе?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Стране државе су биле, не Републике Србије.
АДВ. КРСТО БОБОТ: И само још једно питање. Да ли Вам је познато у ком правцу је то возило одвежено, да ли сте видели кад је одвежено то возило из села?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да ли Ви слушате шта сам ја говорио? Ми смо били.
АДВ. КРСТО БОБОТ: Нисте Ви овлашћени мени да постављате питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се љутити, он тако одговара. Кажите господине Гаши?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ми смо били тамо где се данас налази споменик, тамо је изашао и Суља, он је пошао возилом у правцу школе, а они који су одузели то возило они најбоље знају где су отишли тим возилом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и пита Вас бранилац не они који су одузели, пита Вас бранилац да Ви кажете оно чега се Ви сећате, знате, не можете одговарати «они који су то урадили они најбоље знају», Ви сте сведок, Ви причате оно што Ви знате.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ја сам јасно рекао то што је било у вези тог аута.
АДВ. КРСТО БОБОТ: Ево да појаснимо, смирићемо тензију. Значи, ја Вас само питам да ли сте Ви лично видели да то возило неко од војника одвози из села или нисте видели? Да ли сте Ви то лично видели?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да ли Ви чујете шта ја говорим? Ми смо тог тренутка били у насељу и толико брзо су возили као авион и они су ишли у правцу Приштине и они знају најбоље у ком правцу су ишли и где су ишли.
АДВ. КРСТО БОБОТ: Добро, последње питање да ли сте можда видели колико је било војника у том возилу – један, двојица, тројица, четворица, да ли сте то можда запазили?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Колико ја знам само двојица су била.
АДВ. КРСТО БОБОТ: Хвала лепо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Перовићу?
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја бих се надовезао на сугестивна питања тужиоца која су постављена. Ако Ви дозвољавате предочио бих сведоку, немам овде записник са препознавања, али истражни судија Мирковић је био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево чекајте да Вам додам господине Перовићу записник о препознавању. Само за Вашег клијента Вас занима?
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да, само за мог клијента.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд додаје господину Перовићу само за његове клијенте ови који су одмах били тада лишени слободе, а не за Обрадовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледајте Ви тај записник, то Вам је то, да видим да ли имам још неки, то је то што пита тужилац. Ево још један записник, ево изволите. Можете пустити друге колеге да питају док Ви то читате господине Перовићу или само подсећате?
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Само да би био тачан. Овако, Ви сте лице за које Вас је тужилац питао да га знате из села Накла, 07. априла 2010. године, то је пре 16 месеци, 18, изјавили да сумњате да је био у Ћушку. Што по мом схватању нисте сигурни да је био у Ћушку?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте га шта значи сумњам, питајте га.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ја сам сигуран и то, више него сигуран.
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А како објашњавате да сте.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Погрешно се предочава, извињавам се, тотално је друга реченица у питању.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте како је рекао.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Лице под бројем.
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Четири, видео га је у Ћушку, сумња да је био и зна га из Накла. Шта како?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте викати господине Перовићу.
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Виче он, морам и ја да се браним.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви читате то или шта радите?
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Читам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Препричава.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте препричавати, прочитајте.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Предочио је сведоку следеће.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Лице под бројем 4 видео га је у Ћушку, сумња да је био и зна га из Накла, ево реченица коју је Живослава.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта значи то сумњам? Господине Гаши, шта је овде дилема, значи да ли Ви сумњате да је тамо био тај човек из Накла или сте сто посто сигурни, шта значи то сумњам, или једноставно се појавила та врста? Чекајте.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не сто посто него милион посто и мајка му се зове Даринка.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да Вас питам да ли се можда у врсти за препознавање појавила нека особа коју Ви знате из Накла, па сте рекли «ево га ту човек кога ја познајем, он је из Накла и мајка му се зове тако»?
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Није он спомињао мајку судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него сад спомиње? Да ли чујете шта Вас питам, да ли сте Ви познали неког човека из Накла тамо у врсти за препознавање?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Добро. А да ли то, шта значи ово сумњам?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да. Нисам ја рекао да сумњам, него он је носио број пет, то ми је добро познато, број један је био Брновић, ја бих то могао да дам по бројевима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, знате шта Вас питамо. Ви сте сигурно препознали човека који је из Накла и видели сте га тамо да стоји у врсти за препознавање и знате како му се зове мајка и све то знате. Сад, шта то значи «сумњам да је био у селу Ћушка», шта то значи? Шта значи сумњам, шта значи сумњам, шта значи то сумњам, разумете шта Вас питам?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Нисам ја то рекао, можда је приликом превода био неки неспоразум.
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Није био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам још нешто, немојте коментарисати господине Перовићу. Зашто Ви онда нама када овде износите шта се догодило нисте рекли том приликом, «био је војник из села Накла кога ја познајем», па онда «био је Веселин Бешовић са Срећком Поповићем», па да нам онда објасните одакле знате тог из Накла, па да нам онда кажете звао се тако и тако, па ако има среће Ви га и препознате. Зашто нисте рекли кад сте износили шта се догодило да је то био неки човек из Накла?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: И тада сам ја то рекао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш исказ је снимљен господине Гаши и нема ту споменутог ниједног сведока из Накла, нити има споменутог Бешовића.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ја тамо нисам споменуо, али кад сам дошао тамо ја сам споменуо њих.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Перовићу.
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ако нам може сада разјаснити ја на основу своје неке скромне мудрости које имам, није ми јасно да ли сведок када набраја да се одлично сећа кога је препознао и споменуо је презиме Брновић, да ли ово сада што га испитујемо за лице из Накла мисли на лице Брновић?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам Вам то, малопре је то објаснио.
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја нисам разумео судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћете прочитати транскрипт, идите даље на питања.
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ми разјасни да бих даље наставио да питам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разјаснићете, наставите да питате, рекао је ко је Брновић, рекао је ко је овај из Накла, немојте да губимо време.
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Имао бих само једно питање, не знам да ли ћете Ви онда то дозволити. Како је могуће да пре 14 месеци сумња, а да је сада сто посто сигуран?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је рекао сада да је то можда грешка у преводу, то сам питала. Немојте одговарати.
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Није рекао био сам у соби, ви нисте били ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Гаши, кажите шта сте рекли, чекајте да чујемо.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Реците господину да ја то нисам рекао, него чим сам га видео ја сам га препознао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема дилеме да сте га Ви препознали, то је ово што Вас питамо, нема дилеме наравно Ви знате човека. Оно што Вас ми питамо то је како је могуће да када причате о догађају уопште не спомињете да је тамо особа коју Ви од раније познајете, која је из Накла и тако даље, којој се мајка зове, зашто уопште то не испричате као причу, а нема дилеме да Ви њега познајете и да сте га препознали у врсти.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ево слушајте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте чак и ту истакли.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ми смо под таквим стресом били да је врло тешко објаснити догађај, то је први пут да сам се суочио са људима и велики проблем се тиче се тога, реците браниоцу дај боже да ви доживите то што сам ја доживео и онда ћете другачије поступити.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али господине Хаки Гаши, значи не можете стално се позивати дај боже, не дај боже, него да се сконцентришемо на ово и завршићемо онда. Изволите господине Перовићу.
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па председнице молим Вас да реагујете све док каже дај боже да доживи што је он доживео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу наставите са питањима или оставите говоре када завршимо видео линк.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Сведок је пре у изјави док је давао изјаву споменуо да је од лица које је препознао чуо псовке, ружне речи, чега се још сећа с обзиром да је био под стресом, чега се још сећа везано за те тренутке.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога, управо за овог човека?
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Сведок је описао, ја стварно не знам, ја постављам питање тужилац све време ме деконцентрише председнице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Озбиљно? Тужиоче немојте. Чекајте господине Гаши. Деконцентрисан је господин Перовић. Да чујемо шта је господин Гаши рекао па ћете.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: То су биле псовке неуобичајене за нас, врло тешке, псовао се бог, псовао се и друге ствари које за нас су неприхватљиве.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: И чега се још сећа он тих тренутака, чега се сећа?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево испричао је чега се сећа.
АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па мислим морамо утврдити веродостојност овог исказа, јер он каже да је под тешким стресом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћутите, господине мислим Перовићу Ви не можете тако да питате. Господине Гаши сачекајте да објасним господину Перовићу, дакле када поставите питање и сведок почне да одговара иако му није дата дозвола, Ви не можете даље држати говоре јер је сада у овој фази поступка значи није тренутак за држање говора, то је нека друга фаза поступка, дакле пита вас господине Гаши, када Вас нешто пита бранилац Ви онда морате да сачекате да вам кажемо да ли треба или не треба да одговарате на ова питања, а сада морам да чујем шта сте рекли.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам преведете шта је ако памте преводиоци, шта је рекао господин Гаши на ово када је бранилац питао да ли се Ви сећате још нечега после тих псовки, шта је он одговорио?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Псовали су неуобичајено за нас.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, псовали су бога и тако даље.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Псовали су бога и друге ствари које су неприхватљиве за нас.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и после тога шта је рекао?
СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Није ништа рекао после тога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Перовићу шта питате?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Шта је имао он тога дана одевено на себи председнице?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Сведок.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок како је био обучен?
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је сведок био обучен. Да ли памтите како сте Ви били обучени?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ја, да јако добро, реците господину то су били опанке, чарапе, тренерке, и оно што од вуне праве код нас мајке и тренерку горе, горњи део тренерке.
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А у колико сати се сећа да је дошла војска у село?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Нису то никаква питања која ми се постављају шта сам ја носио тада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта сте питали господине Перовићу.
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: У колико сати је војска дошла у село?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, рекао је.
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: У колико нисам чуо, ако ми можете помоћи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Морате да слушате.
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите онда. Вратите ми молим Вас тај записник о препознавању. Остали браниоци? Изволите господо, господине Мршовићу нешто што се односи на одбрану Вашег клијента или на разјашњење чињеничног стања у целини?
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Па и једно и друго ако дозволите.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: На моје прво питање сведок се изјашњавао сада он негде тврди 13. негде 17. април, али није битно, углавном тај догађај у априлу када је долазила војска, он каже они су нас све ту окупили, да ли може да ми каже да ли је неко од његове фамилије још био ту?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е онда таман искористите прилику и набројте нам ко су све чланови Ваше породице.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Брат није био ту, он је био даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, говорите нам господине Гаши, говорите нам са именима, мој брат тако и тако, моја мајка тако и тако. Значи све име и презиме.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Именима?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Мајка Зиза Гаши.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је остала у кући или не када вам је рекла то да идете за новац, да бежите?
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Нисам то питао судија.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, жена Лирија, син Љеотрим 6 година, други је имао 4-5 година, а Бљерим је имао годину и по.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овај брат за кога Вас, за ког сте одговорили господину Мршовићу како се зове?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Брат се зове Дем Гаши.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је он био?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Он је био у Тирани у Албанији са породицом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Судија ја се бојим да нисам добио одговор на питање, моје питање је везано за.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте питали шта?
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Моје питање је везано за април месец.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За април месец.
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Када је причао о догађају, јесте, да је дошла војска он каже у истрази на трећој страни записника да су нас окупили све ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте господине Гаши да чујете питање, не можете тако одједном да одговарате.
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Значи моје питање је за април месец, ако може да се сети пошто каже окупили су нас све ту, мене интересује да ли је неко још из његове фамилије био ту у априлу месецу када се догодио тај догађај који је он описивао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког су све то окупили у априлу, ко је био ту још је ли разумете, у априлу месецу?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Браћа од стрица су била ту, а ужа породица је била кући.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се зову браћа од стрица и стриц?

СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Био је Сали, Имер је умро, браћа од стрица који су били они су убијени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зову?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Убијен је Мимон, Мухарем, Јашар, убијен је Ахмет, и многи други да не спомињем сада њихова имена.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они сви били тада у априлу?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Дакле све се то догодило пре 14. маја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су сви били ту окупљени у априлу месецу, то Вас пита бранилац?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, да, ту су били.
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Хвала, ако можете.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ево они ни данас нису са нама.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Ако можете само да ми појасните, Ви сте се изјашњавали браћа од стрица, је ли то значи да су само мушкарци били тада присутни, говорим о априлу месецу, о том догађају?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ја само о априлу месецу говорим, били су само мушкарци, а жене не.
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ:Друго моје питање би било Ви сте објашњавали догађај када сте бежали преко реке Бистрице и отишли у шуму према Гораждевцу, да ли сте некога од мештана срели тамо евентуално?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не, ја сам се срео са Исом увече, који је био рањен.
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Хвала. Моје следеће питање би било јесте се Ви бавили пољопривредом тада у време бомбардовања или уопште?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да.
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Реците ми.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ја сам ратар и данас радим као земљорадник.
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Реците ми пошто сте се изјаснили већ да вам је Дем Гаши брат, је ли постоји неко растиње, нека коприва у близини његове куће?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, било је коприва.
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Само ако можете ово да појасните било је, је ли то значи да их више нема или су посечене те коприве, рекли сте било је коприва?

СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не, сада нема више коприва ту, нема ту коприва сад, фактички можда ницају још али није, нема као што је било тада.
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: А реците ми ако се сећате тада колико су биле високе те коприве пошто сте се бавили пољопривредом, јесу то нормалне коприве биле у селу Ћушка или изразито високе, је ли се сећате тога?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Могу да кажем да је то порасло било ненормално.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У висину?
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Је ли то отприлике неку висину да кажете, када кажете ненормално, је ли можете мало ближе да објасните шта значи то ненормално?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мршовићу ја Вас потсећам на онај део када каже нисам стајала него седела.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ја нисам имао метар да измерим, али било је толико високо расло да је било чак и изнад моје висине неке.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мају месецу, средином маја? Изволите господине Мршовићу. Питам Вас средином месеца, у мају месецу су коприве биле тако јако високе?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Било је то и после тога, много је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Мршовићу.
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Само још једно питање, ако дозволите, пошто се сведок већ изјаснио да остаје у свему код изјаве у истражном поступку, а ја му предочавам страну 160-г по овом мом како је овде, ја сам му тада поставио питање да ли је пре овога када је био значи тада у истражном поступку давао некоме изјаву везано за овај догађај, он је мени рекао да није, а сада смо чули да му тужилац, ја сам покушао да добијем реч али нисам успео, да му тужилац предочава ту изјаву, па ја га поново питам осим овога што му је предочио тужилац, да ли је некоме давао изјаву везано за догађај у селу Ћушка?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, многима сам дао.
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када су Вам показане слике, ако кажете многима сам дао, ко Вам је први пут показао слике?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Многи од њих су ми показивали те фотографије, али не могу да их препознам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а када одмах тада после бомбардовања или касније?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: После ослобођења Косова.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а када су Вам рекли имена људи који се налазе на фотографијама и да ли Вам је то неко рекао?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не, ми смо их препознали сами.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Извините господо браниоци, само да се надовежем на господина Мршовића. Шта је било?
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Нека преводилац преведе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ово што је задње рекао преко Интернета.
СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Имате и на Интернету, ево тренутак, имате и на Интернету то.
СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Није се чуло јер није говорио у правцу микрофона, а не што сам ја намерно изоставио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да ли се чуло да то има на Интернету или се није чуло?
СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Кажи му нека понови.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било, да ли преводиоци могу да нам кажу.
СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Ја сам чула, а у другој кабини се није чуло.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи госпођа Еда Радоман Перковић каже да се чуло да су те слике објављене и на Интернету, што ће господин Гаши, јесу објављене господина Гаши?
СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Судија исправка, није рекао да су објављене, него «то може да се чита и на Интернету».
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може да се чита и на Интернету, јесте тако рекли господине Гаши?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и само још да питам, да ли сте били у прилици 14. маја, како сте, јел сте разговарали са тим војницима или су они само наредили да се довезе ауто?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не, да ли сте разговарали Ви или неко други од Ваших мештана са војницима у априлу месецу?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Мухарем је разговарао са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неких проблема у споразумевању, је ли он знао српски?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, знао је српски пре неколико година он је био полицајац, па је био контролор у аутобуској станици и аутобусу и био је у добрим односима и на крају је био убијен.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ту био можда са Вама овај и Ајет Гаши тада или овај, тада у дворишту, не?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: И ја и Ајет Гаши.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Садик Гаши можда?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: И сви остали били смо ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада у априлу са Вама био и Садик Гаши.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: 46 кућа, породица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У априлу?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да. Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Крстићу.
АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: (бранилац Абдулаха Сокића) Ја ћу имати пар питања за сведока само која су везана за 14. мај 1999. године, најпре господине Гаши када Вам је тужилац постављао питање, рекли сте да сте чули пуцњаву која је долазила из правца села Ћушке, да ли је то тачно?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да ли је то тачно ако је то рекао.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тачно оно што је он рекао. Немојте одговарати господине Гаши.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: То је било ратно стање и ви можете сада да замислите и сами да немогуће је да се ништа не догађа.
АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Разумем, али интересује ме да ли сте чули пуцњаву и у пола 8 када сте рекли да сте се скупили у селу да би изашли? Да ли сте и тада чули пуцњаву или је пуцњава настала тек касније када сте се склонили са овога?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: И раније се чуло, и касније се чуло значи све време се чуло.
АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Све време, добро да ли можете да кажете у које време сте чули прву пуцњаву?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Било је пуцњаве све време рата, увече, пола ноћи, пре подне, ујутро, било је разно разних пуцњева.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Моје питање је било везано искључиво за 14. мај 1999. године, дакле поновићу да ли можете да кажете у које време сте чули прве пуцње тога дана, не питам за цео рат просто то је јасно.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, ја сам добро разумео, али како је почело па до завршетка било је пуцњаве стално.
АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, хвала моје друго питање би било дакле да ли је неко од људи који су убијени у Ћушки 14. маја 1999. године, остао неидентификован?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не, сви су идентификовани.
АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите господин Вуковић.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Ја би се само надовезао на Ваше питање око тог препознавања, односно гледања фотографија, па ми је остало нејасно када и где је сведок гледао фотографије осумњичених лица?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут или?
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Па ја не знам колико пута, нека се он прво изјасни колико пута.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Још једном поновите питање јер нисам разумео.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Можете ли се сетити колико пута сте и пре препознавања гледали фотографије осумњичених лица?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Неколико пута смо их видели.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: А где се то дешавало то разгледање фотографија?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Фотографије су донели људи, новинари, они који се баве овим стварима.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Јесте ли Ви потписали неки документ о разгледању тих фотографија, да сте препознали неко лице?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Могуће да сам потписао, а могуће да нисам ни потписао, прошло је доста времена од тад.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Од чега је прошло доста времена, мислим ако сте гледали више пута, од првог или од последњег пута је прошло доста времена?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: То је одмах после рата, тада нисмо имали домове, куће су биле изгореле, почели смо да сређујемо куће и били смо доста психички оптерећени.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Ја Вас разумем да сте Ви били психички оптерећени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте одговор.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Не, нисам чуо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што нисте чули до краја господине Вуковићу сачекајте да чујете.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Ја сам био врло јасан судија, он одговара психички оптерећен.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се упуштати господине Вуковићу са мном у разговор сведок није завршио реченицу, Ви питате. Реците молим Вас господине Гаши то до краја што нисмо чули.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Да одговори на моје питање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вуковићу немојте више говорити молим Вас, значи сачекајте оно што кажем сведоку. Господине Вуковићу ја не знамо одакле Вама ти манири, али се уздржите од тога. Господине Гаши молим Вас завршите реченицу.
АДВ.ИВИЦА ВУКОВИЋ: Манири су у складу са законом судија.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да унесемо ово.

ОПОМИЊЕ СЕ адв. Ивица Вуковић да се не упушта у расправу и да председнику већа објашњава какви су његови манири, а да је претходно опоменут да сведоку није допустио да заврши са одговором.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Гаши завршите молим Вас са одговором, дакле нисмо Вас чули. Све се то односи на гледање фотографија и на то да сте Ви почели да одговарате како те фотографије сте видели, не знате када, да сте били јако оптерећени и шта је онда било даље, да сте поправљали куће и шта сте рекли до краја, ако памтите те реченице?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Па шта сам рекао, рекао сам према свима онима који су учинили таква дела, треба да одговарају, правда мора да изађе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Вуковићу изволите.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Да ли сведок може да одговори на моје питање? Ја нисам питао ни о обнављању куће ни о психичкој оптерећености ни о задовољењу правде, врло сам конкретно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим Вас које питање, шта питате.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Нисте чули шта сам питао, је ли треба да поновим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: ОК. Моје питање је било, могу ли да изрекнем реченицу или ћете ме прекидати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изволите.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ:Хвала. Дакле, питао сам где сте гледали фотографије која лица су Вам показивала, да ли сте потписали неки званични документ о тој радњи коју сте препознали, да ли је неко од осумњичених лица био на тим фотографијама?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам Вам. Господине Гаши, одбијам вам. Господине Гаши немојте говорити, одбијам вам, већ је одговорио. Изволите наставите господине Вуковићу.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Шта је одговорио, нисам чуо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите наставите.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Моје питање је да ли сте на неким фотографијама видели било које од осумњичених лица, односно лица која су данас оптужена, против којих се води кривични поступак?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте да ли он зна против кога се води поступак?
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Па претпостављам да је као сведок упознат.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели некога?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Видио сам Срећка Поповића.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: И ко Вам је те фотографије показао?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је новинари, неки други људи, не може да се сети, знате. Немојте одговарати, он је то већ рекао мало пре.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Који новинари? Који други људи, је ли имају они име и презиме?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам вам.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Није одговорио да ли је потписао било који званични документ?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да се не сећа да ли је можда потписао можда не, ајте господине Вуковићу то сам Вам одбила не можете понављати пет пута.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Па добро ја могу да поновим судија ако нисам чуо одговор, а не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да слушате.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Ако Ви одбијете онда је друга прича, када Вам се војник неки обратио и захтевао новац, на ком језику Ви водите тај дијалог са њим?

СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вама је рекао за новац.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Да, када сте рекли имам десет марака код себе.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: На свом језику.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Ви разумете тај језик?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Имаш паре, имам више код куће, питао ме је дакле на свом језику да ли имам још новаца код куће, рекао сам јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатујем да је сведок једним делом одговарао на српском језику, и да је на српском језику рекао «да ли имаш паре».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Вуковићу.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: У том тренутку је ли неко још био са вама, ја Вас нисам разумео?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Сви они који су убијени били су ту.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Не, нисам чуо одговор.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ни ја.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Сви они који су убијени били су тог тренутка ту са мном.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Реците ми како је Вама допуштено да се Ви удаљите, ко вам је то допустио када ови остали нису имали ту прилику?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, објаснио је да су га послали за новац.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Да ли су послали још некога за новац?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Тог тренутка ја сам био тај, а за друге ми није познато и управо због тога ја се налазим данас овде и причам вам о тим догађајима које сам ја доживео тада.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Када сте отишли у нека поља, подручје села Гораждевац, колико је то удаљено од села Ћушка, та поља где сте се сакрили?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Гораждевац ваздушном линијом има око 500 метара, а наше њиве се налазе преко Бистрице тамо према Гораждевцу, није то много далеко, од моје куће до мене види се село Гораждевац и куће тога села.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: А види ли се из тог подручја село Ћушка?

СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Село Гораждевац се види и од куће где сада тренутно живим.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Нисам Вас питао да ли се види село Гораждевац, него да ли се са тог места види село Ћушка?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, види се. Види се. Сада је шума, проблем је сада да се види, али види се врло добро.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Је ли се види читаво село или неки део његов?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Цело село, види се и Пећ и много тога.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Само да прецизирамо, значи постоји нека шума између је ли тако, јесам ја добро разумео?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, постоји једно место, ми га зовемо Луг, а не шума, него Луг га зовемо, ја сам ту био, ту поред брда и ту једна долина има шибље тамо и ми то место називамо Луг.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Из тог Луга када у колико сати Ви се враћате назад у село?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Увече већ када је пао мрак.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: А реците ми како сте знали да је безбедно да се вратите у село, је ли Вам неко то рекао или сте имали неки други начин провере? Како сте знали да је безбедно да се вратите у село баш тада?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Нисмо знали да је то сигурно, него ми смо се полако вратили, посматрајући јер тамо у кући су нам остале породице, мајка, жена, деца.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Добро, али како одлучујете баш тај тренутак увече зашто то нисте раније урадили, исто су вам и раније остале породице?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ја сам тог тренутка пошао кући, јер нисам знао где ми се деца налазе, увече сам се срео са мојом сестром Наиме и рекла ми је да су у насељу Бина крамве**,** поред Тахира Кељмендија, тамо су били смештени.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Опростите, нисте ме разумели, ја знам да сте се Ви вратили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте понављати, он каже, тада сам одлучио да видим где су ми деца.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Моје питање је, Вама су деца била и раније у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одбијам Вам, он каже да је тада одлучио, одбијам Вам.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ:. А зашто сте баш тада одлучили а не раније?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам Вам.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Шта ми одбијате?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, одбијам Вам то питање.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Тражим да одлучи веће о томе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Бранилац, адвокат Ивица Вуковић поставља питање, зашто је сведок баш у том тренутку одлучио да се врати и види шта му раде деца и где су.

АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: А не раније, јер и раније су му деца остала у селу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Па председник већа одбија одговор. Бранилац тражи да веће одлучи о томе. Веће се повлачи, удаљавајући се од стола.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одбија се као небитно ово питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, господине Вуковићу.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Да ли сте господине Гаши у том периоду били припадник неке оружане формације?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чујете, господине Гаши?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ја мислите?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, Вас пита.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не, кажите му, само када сам одслужио војску, односно војнички рок, 1976. године, сви смо били цивили.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Дакле тврдите да никада нисте обукли униформу УЧК?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, немојте одговарати.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Гаши, немојте одговарати.

АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, остали браниоци, изволите. Изволите господине Борковићу.
АДВ. СРЂАН БОРКОВИЋ: Само једно питање, када су му показали фотографију Срећка Поповића, да ли су му том приликом и рекли како се зове то лице?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Палибрк.
АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Хвала колегинице, имам само једно питање, исто надовезаћу се на колегу што је малопре питао, а да ли су му приликом показивања тих фотографија уопште рекли о било ком имену и презимену, та лица која су му показивала фотографије?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не, не.
АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: А да ли су му та лица која су му показивала фотографије приликом гледања тих фотографија, указала да су одређена лица била 14. маја у Ћушкој?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не.
АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Радивојевићу.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Прво ћу као заменик господина Вучића Шћепановића, одакле он зна име Брновић?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он је рекао да је Брновић командир полиције, немојте одговарати, да га није видео тог дана 14. маја, он је рекао да га није видео и да га познаје од раније.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Али, зашто га спомиње?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, зато што га је препознао. Господине Радивојевићу, одбијам Вам то, у врсти за препознавање.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: У врсти за препознавање?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, морам да разрешимо због чега, да ли због тога што га је видео раније, што га је знао десет година.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, зато што га је знао од раније, да га није видео у селу Ћушка.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: У реду, е сада, колико има село Ћушка кућа? Ово је веома битно, судија, због тога што морамо, колико има кућа?

СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Богами не знам тачан број, али отприлике око 500 кућа.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Колико има становника?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не знам.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Оријентационо?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице оријентационо, да ли има свака кућа по четири члана?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не знам.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Колико је било тај дан у селу људи који су изведени на трг код споменика?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Убијени или како мислие?
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: На трг када сте Ви отишли?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Разумео сам сада питање, ту нису били сви, али ко год је наишао, он се прикључио тој групи и ја сам био ту.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: А колико вас је било?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате број да кажете отприлике?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Око двадесетак нас је било, пре него што су сви други дошли, неки други дошли.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Када сте сведочили у предмету пред пећким судом, да ли сте исто ово причали?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Могуће да нисам и том приликом, нисам навео тачан број, можда сам нешто од тог броја и заборавио, нешто сам можда и додао.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, хоћете ли га Ви питати када је говорио истину, 2001. године или данас?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте изволите.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Када сте говорили истину, 2001. године или сада, 2011. године?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Приликом свих давања изјава, ја тврдим да сам рекао истину.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Али разликују се искази.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А разлике, како објашњавате?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ја кажем, можда нешто се мења у тим изјавама, није исто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега се мења, господине Гаши, ми то Вас питамо?

СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: У вези сваког случаја када се исприча о њему, могуће да се нешто човек сети, па каже нешто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми Вас кључне ствари питамо, господине Гаши, значи ту су се неки људи потпуно изгубили, они се појављују у једној изјави, у другој изјави их нема, рецимо господин Бешовић, па онда за нешто сте тамо када сте давали у оном суду у Пећи исказ, били сто-посто сигурни, за Бешовића и за Срећка Поповића. Онда сада се осим Срећка Поповића ту појављује и човек кога Ви познајете од раније, из Накла, кога уопште не спомињете, ево све док Вас тужилац не пита, Ви уопште не спомињете никог из Накла да је међу војницима.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Првом приликом ја нисам њега споменуо, временом се човек сећа и питајте њега, одакле су му ујаци и где су му ујаци.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви видите шта Вас ми питамо? Значи шта је истина и ја Вас питам, где је Бешовић? Значи где је Бешовић данас и пред истражним судијом прошле године? Господо, да ли може мало тише, направићемо паузу ако будете хтели, али дајте да сада завршимо. Где је Бешовић?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ја сам споменуо, али постоји могућност да тог тренутка га нисам споменуо, јер сам га заборавио. Тога дана га нисам видео, али он зна све то, добро зна, јер он многе ствари је чинио и пре тога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, господине Гаши, ми Вас то не питамо, господине Гаши, господине Радивојевићу, да ли хоћете молим Вас да сачекате.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, да ли можете да га спречите од коментара.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, хоћете ли молим Вас да сачекате да завршим оно што причам, господине Гаши, ми Вас питамо само за оно што сте видели 14. маја, уопште не разговарамо са Вама о томе, шта Ви мислите, шта знате и шта мислите да неко други мисли, значи само шта сте видели 14. маја, због тога Вас питам, где је Веселин Бешовић данас? Госодине Гаши, не можете говорити у глас, ја Вас питам, због чега нисте рекли за Веселина Бешовића 2010. године и данас, а сведочили сте против човека пред Окружним судом у Пећи?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Можда сам ја заборавио, поштовани суде, то је био велики стрес. Проблем је да човек објашњава сваку ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите господине Радивојевићу, наставите.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала председнице, само још једно, немојте дозволити да он коментарише моја питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, постављајте молим Вас питања.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ево, постављаћу питања, да ли му је господин Станковић тужилац којег је данас видео, показивао слике када је узимао интервју са њим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који интервју, на коју изјаву мислите?
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ:2005. године је био господин Станковић у Пећи и разговарао са њим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је давао неку изјаву осим званичне тужиоцу? Да ли сте давали неку изјаву тужиоцу у овом предмету, а да она није званична, да сте је давали без упозорења, без потписивања, без бележења? Да ли сте били у прилици значи да разговарате са тужиоцем неофицијелно?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да није, господине Радивојевићу.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Добро, хвала, ја знам да јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да јесте?
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала Вам председнице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, остали браниоци?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не знам, не сећам се тога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сачекајте да сви заврше, па ћете Ви на крају. Господине Гаши, и овде водимо поступак а Ви нешто кажете, дајте да чујемо шт сте рекли?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: На ког тужиоца мисли бранилац?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На овог овде тужиоца који Вам је први постављао питања, господина Станковића.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не, само када сам дошао ми смо вечерали и никада више са њим нисам разговарао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са тужиоцем сте ишли на вечеру? Сачекајте, господине Радивојевићу, да чујем да ли је са тужиоцем ишао на вечеру.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: За време вечере ми смо се видели и никада више нисмо ни о чему дискутовали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, да ли сте са овим тужиоцем ишли на вечеру?

СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Он је на вечери дошао и упознао се са нама, а ми апсолутно нисмо са њим ништа дискутовали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Након овог одговора је смех међу оптуженима и у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А господин Радивојевић каже шта?
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, само сада смо дошли до онога што ја читаво време тврдим, а мој клијент лежи у притвору, зато што имамо лажне исказе, овакве као што је ова и сада смо дошли, Ви се љутите на мене, што ја овако реагујем, што овако реагујем, зато што знам шта се дешавало, знам, тражимо предмет Бешовића годину, не можемо, доводили смо овде двадесет, тридесет људи, господин тужилац може да донесе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, дајте примедбу, значи да је тужилац разговарао са сведоцима?
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: И да је вршио утицај.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сматрате да је тужилац вршио притисак на сведоке?
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега Ви мислите да је тужилац вршио притисак на сведоке да управо Вашег клијента оптуже?
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Зашто би се то крило, председнице зашто би се то крило, не би било у хотелу «Метохија», односно сада «Дукађини» него би било у канцеларији EULEX-а. Ако схватате шта хоћу да кажем, а инсистирам да одлучите јер ја сам тражио да се саслушају сведоци који иду у прилог мом клијенту, Бешовић и дозволите да одлучимо, а не ово да слушамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите. Затим сада оптужени да ли имају питања? Изволите господине Поповићу.
ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, немојте галамити браниоци, молим вас.
ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја бих питао господина 13. априла да је са мном разговарао, хоће ли да буде толико љубазан да опише како сам ја изгледао тог дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте чули господине Гаши?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не видим Вас одавде, не видим добро Вас одавде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неважно да ли га видите или не, господине Гаши, то уопште није важно, важно је да нам опишете како је изгледао оптужени Срећко Поповић 13. априла.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Тада имао је брадицу, био је тамнопут, имао је, коса му је била мало опала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како му је била опала коса?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Није имао косе много.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није имао косу, добро. Да ли је имао нешто на глави?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не, тада не, касније 14. маја носио је један шешир.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 14. маја је имао један шешир, које боје, господине Радивојевићу, господине Вуковићу, приправници из једне и друге канцеларије, немојте молим вас да ме ометате. Шта је имао?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Носио је шарени шешир.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте у мају месецу је имао какав шешир, шарени? Добро господине Поповићу, изволите.
ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Када је он видео мене уопште?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Војнички шешир шарени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а када сте први пут видели оптуженог Поповића?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: 13. или 17. априла, када је наређивао оног војника да узме возило и када је спаљена кућа мога деде.
ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да ли познаје он Скендера Чекуа?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако питати, Ви стављате примедбу да Вас он познаје од раније.
ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да ли познаје он Скендера Чекуа?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, познао сам га, јако добро.
ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да ли сте били у Љоћи 1998. године, директно питање?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада каже оптужени Поповић да сте се борили у Љоћи 1998. године.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не, да сам био у Лоћи, не би им пао у руке тамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обраћајте се са «Ви».

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја тврдим да је господин био у Љоћи 1998. године, када је Скендер погинуо у окршају са припадницима СУП, он је лично био. Е сада, хтео бих нешто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада чекајте да сведок каже нешто.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Постоји велики број људи који могу да тврде да сам ја тада био тамо, ту, а не тамо, јер да сам био тамо, вероватно данас не бих био овде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми, изволите.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Питајте оптуженог, како се сада осећа, и он зна албански.
ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја могу да те гледам у очи и њега и његову дружину.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате примедбу неку?
ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Имам само још једно питање, када он каже да сам ја био 13. и 17. априла, а ја тврдим, нека ми Бог опрости што морам да користим децу гораждевачку.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте децу.
ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да ли је он убијао гораждевачку децу?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се господине Поповићу, господине.
ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, када он може да каже да сам ја био, зашто га ја не бих то питао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите господина Поповића на место, пустите.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Мени је јако жао, да сам ја учинио то, да сам убио децу у Гораждевцу и ја бих исто био сада у затвору.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Гаши, када сте видели малопре овог оптуженог који Вас је питао, да ли Ви знате ко је то?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Срећко.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да сте на препознавању означили потпуно неку другу особу и рекли да је то Срећко Поповић? Да није можда нека дилема код Вас? Видите, Ви сте на препознавању за једну особу под бројем четири, то је неки Џудовић Саша, рекли да је лице које је било у селу Ћушка и да је то Срећко Поповић?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Познато ми је зато када сам рекао, али сам био под великим стресом и сада имам великих проблема, исто се осећам као када је било ратно стање. Није то лако, говорити о овим стварима, сваки

дан осећам се све теже и теже, имам четворо деце, имам жену, имам мајку.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у том смислу код Вас можда има неких дилема ко је ко или неке забуне или да ли је неко био тамо, знате, као што сте овог Бешовића заборавили данас и прошли пут?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ја сам рекао то што сам рекао, али пошто сам био под великим притиском, можда сам рекао нешто, а да нисам био много сигуран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ме посебно интересује за ову особу из села Накла, коју нити ове 2001. године не спомињете у Пећи, нити спомињете код истражног судије, нити спомињете данас. Ја верујем да Ви њега познајете, Ви сте иста генерација и та села су близу, али нас занима уопште ту особу не описујете када описујете догађај, како је то могуће, да тамо не кажете, ето ту је баш у мом дворишту када ми траже паре ова особа из Накла?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, ја сам рекао, али сада када ми постављате питања и када чујем сва та питања, ја се сећам догађаја, јер ја не могу да оптужим неког ако ништа није урадио, нити идем да кажем некоме ти си то урадио, ако ниси урадио. Само Ви га питајте, да ли он спава мирно, да ли може да спава мирно и остали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Гаши, Ви одговарате као сведок и у том смислу причате нам оно што сте видели, тако да се концентришете само на то. Да ли има још један луг или више лугова у селу, око села Ћушка?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Има доста лугова, од Клине до Пећи има доста лугова, али нису велики, високи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, од Пећи до села Ћушка и околини села Ћушка, у правцу Гораждевца и у правцу Пављана и Захаћа, да ли има више места која се називају Луг?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, ми смо тако називали, Луга.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли су ови војници имали.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Уопште се тако зову, можда имају и друге називе, али уопште се зову Луге.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли су војници имали нека средства везе са којима су комуницирали?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, имали су, имали су средства везе, сви су имали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, у мају или у априлу?

СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Априла, маја, у свако време, у свако доба.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваки војник је имао средства везе?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не баш сваки али они који су ухватили њих, јер сви војници не могу имати радио-везе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама то познато иначе из обичног живота, па закључујете да су и код ових војника само неки који су водили, или сте Ви то својим очима видели том приликом, да неко има средство везе и колико њих је имало средства везе?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: То није неки мој закључак, него ја сам то видео својим очима, дакле видео сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте видели особа са средствима везе?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Тројица су имала таква средства тог тренутка када сам ја био присутан, ја не знам, не познајем их, они су били маскирани, неки су били маскирани, а неки су били и овако, нису носили маске.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Срећко Поповић, да ли је имао маску или не?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај из села Накла, да ли је имао он маску?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Он само је био обојен на лицу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је био обучен?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Имао је војничку униформу, војничка одела.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да се нисте можда за ту особу мало забунили, јер он и каже да је учествовао на српској страни, да је био на српској страни, радио на Косову, али не на том месту, уопште не на том подручју, него на потпуно другом месту, он уопште није био у Пећи, нити у близини Пећи, нити тог дана, нити током бомбардовања.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Сада он може да каже шта год хоће, где је био или где није био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постоји писмена документација о томе да он није био на подручју Пећи, у времену о коме Ви сведочите.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не могу ја да кажем некоме био си ако није био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Веселин Бешовић, још ми то на крају реците?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ми знамо да је он био, да, Веселин из Гораждевца, био је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он имао неко средство везе?

СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не могу да кажем сада да ли је имао или није имао, сада не могу то да кажем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то је то, ја нисам видела малопре оптуженог Момића, изволите.
ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Добар дан, ништа само бих питао сведока, господина сведока, пошто овде имам од 29. августа 2001. године у Пећи што је дао истражном судији изјаву, па је сам рекао, не одговарајући на питања, «ја сам био војник у Лоћи и отишао сам у своје село, зато што нисмо имали намеру напустити своју земљу, без обзира шта су нам они намеравали урадити. Дакле када сам рекао да сам био војник, рекао сам да постоје неке ствари, тајне ствари или неке тајне које не желим поменути», а малопре је рекао да није носио никада униформу УЧК.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите шта Вам предочава.
ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ово Вам говорим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да га питамо за ову разлику, видите ову разлику у исказу Вам предочава оптужени Момић. У Пећи кажете да сте били, а овде кажете да нисте били припадник ОВК у борбама у Љоћи 1998. године.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не, не, кунем се да нисам био, да сам био, овде сада не бих био, да сам ја био војник УЧК, не бисте ме видели очима.
ОПТ. РАНКО МОМИЋ: То је његова значи изјава, није. И још сам нешто хтео да га питам, рекао је да је са једним војником, да га је један војник послао кући да узме паре, новац и рекао је да је донео тај новац, вратио се и да му је тај војник рекао, «хајде бјежи». Мајка заправо, мајка Је ли истина.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не није му војник, мајка му је рекла да бежи када је ушао за новац у кућу, сачекајте господине Гаши.
ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Сада само питање, да ли се враћао он назад до те војске.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Побегао је када му је мајка рекла.
ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Добро, ништа, само сам хтео да напоменем ово што је у тој Љоћи значи изгинуло је доста људи у Љоћи, доста људи и што сам ја говорио исто, па ме господин пуномоћник питао, колико има до Лоће, њему је далеко два, три километра ваздушне линије, а видите да није далеко. То је то, хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како је изгледао тај војник који Вам је тражио паре, нисте нам описали тог војника који је тражио паре.

СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Он је био висок, обријан, носио је црне наочаре и данас не бих га препознао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не би?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: И моја срећа што није пошао за мном, јер да је дошао за мном ја бих био, не бих био данас овде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господин Перовић је имао још нешто да Вас пита и господин Радивојевић.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Колико је људи било у априлу месецу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војника?
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Војника у селу?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Нисам набрајао колико је било, али знам да је било доста њих, број не знам.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: А колико их је у мају, 14 маја?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ни за мај нисам могао да убрајам, јер ми нисмо могли да им кажемо постројите се овде па сад ћемо да вас бројимо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате још неко питање?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Било је доста њих.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: И за један и за други?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже не зна.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, примедба. Сви други сведоци су рекли да је 14. маја било пар људи, он каже много.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Извините, 14. априла, 14. маја је било 40 до 50. Говорим председнице, битно је због одлучивања о притвору за мог клијента.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Зато што људи лоше лажу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете на тај начин оцењивати исказе сведока. Изволите господине Перовићу.
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Хвала председнице. С обзиром на досадашњи исказ сведока одбрана је мишљења да нема потребе да постављам даље питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите онда ако нема потребе. Господине Коришанин? Господине Вуковићу, господине Палибрк, немојте разговарати за сада, направићемо паузу.
ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Добар дан. Ја бих питао сведока да ли он мене познаје пре рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је ово, да ли видите и да ли може режија некако да приближи оптуженог?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, видим га.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите добро? Да ли знате ко је то?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, видим га.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то питам Вас?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Он је из Накле.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то из Накла?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Име Видоје, Даринкин син.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли га знате од пре рата, то Вас он пита?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, познат ми је био и пре рата, за време рата и сад га познајем. Питајте га шта му је био Илија, Ђока, Дика.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нас то не занима господине Гаши, не можете тако питати оптуженог. Изволите.
ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Да ли зна сведок шта сам ја радио и где сам радио?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта је радио он?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Па није ме интересовало чиме се он бавио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате шта је радио, да ли знате или не знате?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не, не знам, само знам да је убијао доста.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате да је он убијао доста, а не знате где је радио?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, доста су убијали он са његовим друговима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите господине Корићанин.
ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Немам више питања, само имам примедбе. Господин сведок цело време повезује мене са мојом ујковином. Мотив је имање мојих ујака.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имање како сте већ говорили.
ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: То је очигледно, а они неће да признају и неће да кажу прави мотив, сад видели су ме јер ме препознаје, он је генерација мојих или једна после мене.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једна после Вас?
ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: А пошто је мене и моја браћа и сестре били са мном нормално да ме повезује и да ме је виђао нон-стоп с њима и да ме препознаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко су му браћа од ујака? Чекајте да видим. Да ли знате ко су му браћа од ујака? Господине Гаши, да ли знате ко су му браћа од ујака и сестре?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да, питајте га да ли он мене познаје?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још имате неку примедбу?
ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Питао бих сведока да ли је он или његови блиски рођаци или браћа користе имање мојих ујака?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко користи то имање? Видите шта Вас пита?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ми смо купили то имање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте платили?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пренели?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Мој отац и стричеви.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пренели на себе или не?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Нису хтели јер су рекли да је то на њихово име, на име Милојка Живановића.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко плаћа порез?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: То није никакав проблем, то може да се реши, али он мора испред суда да изађе, пред судом.
ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Господин судија, још једну примедбу на овај одговор, пошто моји ујаци су.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Зашто он не дође у Наклу тамо да живи?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Бобот?
ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Господин судија, моји ујаци су морали да плаћају порез да би извадили сваки документ јер они нису хтели ни да преведу ни да плаћају порез ни допринос овој држави и зато они су.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите нам које године је то било, је ли то било онај закон кад се, сагласност овог Министарства финансија?
ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Није ме интересовало али то могу да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто?
ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Не, ништа, хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још неко од оптужених питања? Не. Пуномоћници? Госпођо Кљајић, немате питања? Добро, још нешто да Вас питам само. Да ли знате када је у овој кући нађен Мухарем Суљ Гаши где је нађено тело Скендера Гашија?

СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: У кући Ајета Гашија, обојица су била убијена на истом месту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су тела била када су нађена на истом месту или једно мало даље од другог или на супротним странама кућа или не знам ни ја, дворишта?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: У ходнику, обојица су били у ходнику један поред другог.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли када, да ли Вам је познато?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: На истом месту су убијена и изгорели су, запаљени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато било шта за ексхумацију ових тела после бомбардовања?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је од неких људи из села Ћушка.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Када је извршено њихово вештачење.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато било шта после? Господине Гаши, да ли Вам је?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: И та експертиза, односно вештачење урадили су људи из Хага.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Вам је познато било шта након вађења остатака како су даље радили ти, ко је позиван, да ли је позиван неко од мештана, да ли сте Ви позивани негде можда за Вашу браћу?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато ко је позиван за Вашу браћу?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви добили остатке и да Вам је речено да је то Ваш брат на пример, значи после ексхумације?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не. Разумем шта сте рекли.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам предати неки остаци Вашег брата ради сахране после ексхумације?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: То је истога дана урађено у насељу и ми смо их сахранили све скупа и ту су и њихова имена.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас после?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Јер нико није носио те посмртне остатке посебно за сваког.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам Вас после када су дошли ти истражитељи из Хага? Мују Гаши је добио нешто. Ето то Вас питам?

СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ја не, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вас питам нешто, да ли је Вама познато име Авдиљај Ганин и Авдиљај Хасан?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ко? Ко су они реците још једном?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ми реците Авдиљај Хасан и Авдиљај Ганин? Да ли у селу Ћушка постоји то презиме?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не. Ја нисам чуо то, та имена и презимена још.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли још неко има питања? Господин Перовић, имате питања? Кад заврши бранилац.
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја немам питања него имао бих примедбу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам питала питања, онда значи питања да ли има неко?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Гаши, да ли је Вама неко пре 07. априла показивао, прошле године показивао фотографије овог човека из Накле, да ли сте видели тог човека на фотографији било кад?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу.
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели мене у хотелу «Дукађини» у Пећи?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ког сте тужиоца видели? А ког сте тужиоца видели?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Њега сам видео кад смо дошли у Београд и за време вечере, али нисмо разговарали, нисмо дискутовали ни о чему.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми још за тај киоск који се налази, где се он налази и да ли је он у време овог априла и маја радио?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не. Али киоск је био ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се тачно налази тај киоск, да ли знате?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Сада нема киоска.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тада где се налазио киоск?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: То 10 до 20 метара даље од споменика али тада споменик није постојао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када је он престао да ради?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Чим су почела убиства ми нисмо се више кретали, то је син од стрица који је радио у том киоску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Син Вашег стрица је радио у том киоску? Како се зове тај Ваш брат од стрица?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: То је Џавид Гаши и он је престао да ради, никада више се није бавио тим послом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам када је престао да ради?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Ми смо тада говорили кад црна рука нас је одвела негде и тада је престало са радом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим Вас нама да објасните који је то датум. Који је то датум?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не знам датум.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре или после почетка бомбардовања господине Гаши?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Не, раније кад је, раније је то било, пре.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре почетка бомбардовања?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има нешто да пита овог сведока, да пита дакле? Да ли Ви имате још нешто да кажете?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Моја жеља је да правда побеђује.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Трошкови Вашег доласка у Приштину из села Ћушка су регулисани ту преко Еулекса. Сада сте Ви слободни, можете да идете, ми ћемо сада да видимо ко, да одредимо једну паузу, можемо и да замолимо режију да нам врати слику. Господине Гаши, Ви сте слободни, режија ви нам вратите слику наше суднице овде. Господо?
СВЕДОК ХАКИ ГАШИ: Хвала с ваше стране, све најбоље.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте нам режија молим вас слику суднице. Господо, да сада завршимо са примедбама ко има на овај исказ и да одредимо једну паузу? Господине Перовићу?
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја стављам примедбу у целости на исказ овог саслушаног сведока господина Хаки Гашија. По нашем мишљењу упоређујући све ово што смо данас чули, упоређујући са исказом који је дао у истрази пред истражним судијом Мирковићем и ово што, како тужилац, тако и колеге у предмету што се налази и Ви предочавали везано за његов исказ из 2001. године, видимо да ту постоји много несугласица и према томе по нашем мишљењу не можемо определити када сведок говори истину, а када не говори истину, нарочито у погледу дела у коме он препознаје лице из Накла и када се окривљени Видоје суочио са њим путем екрана, одлично је навео од кад га познаје и како га познаје, а претходно током изјаве по нашем мишљењу чак је и

прокоментарисао «питајте га одакле су му ујаци», па из тога ми закучујемо да се и у том погледу према Видоју Корићанину јавља неки вид освете према том имању и према регулисању тих имовинских односа и из тог разлога приговарам овом делу исказа. Хвала. Рекао сам целу, а нарочито у овом делу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко? Седите, немојте понављати, не можете одговарати ако тужилац није. Тужиоче, зашто га тако питате? Ко још има? Господине Мршовићу?
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Ја наравно приговарам целом исказу овог сведока, а највише у делу када је био у истражном поступку, опет страна 160-г ја мислим, не видим добро на овој фотокопији, он је на моја питања да ли је давао изјаве рекао не и да ли су му показиване фотографије рекао не. Међутим, данас нам је испричао једну потпуно другу причу с једне стране. С друге стране ако би покушали да упоредимо неке главне догађаје и сведоке који се овде појављују, ја не знам да ли, мислим да ће пред Вама бити јако тежак задатак да повежете овде ствари, јер људи очигледно причају о стварима које никад нису ни видели. Они имају своје разлоге зашто то раде и ја у том смислу стављам и примедбу на овакав исказ и уопште не знам. Само ако ми дозволите у једној реченици, због чега је одбрана у овом кривичном поступку, да кажем, ускраћена права, због чега нам се сведоци доводе овако већ у овој фази поступка, због чега немамо изјаве њихове, због чега неко ко је нешто доживео 1999. године.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станите, одмах кажите не сведоци, него кажите због чега тај и тај сведок је доведен овако или његов исказ недостаје, кажите нам шта, кажите нам шта господине Мршовићу?
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Да ставим генерално.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете генерално, да чујем који Вам исказ недостаје да Вам у паузи припремимо, дајте у паузи да Вам припремимо.
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Судија, ја имам на неколико транскрипата у истрази и писменим путем сам се Вама обраћао, дакле, не ради се овде први пут да ја нешто кажем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам треба, сад ћемо у паузи да Вам припремимо?
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Судија, Ви не можете мени да припремите оно што немате ни Ви, а има друга страна.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако онда реците нема суд и немају браниоци.
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Па да, али Ви као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако морате да кажете а не да Вам суд ускраћује нешто. Хајдете кажите.
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Нисте ме добро разумели. Ја кажем да нам противна страна, страна овде у поступку, а то мислим на тужилаштво и на пуномоћнике.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Морате бити конкретни.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине тужиоче. Сматрате да тужилаштво има друге доказе које ускраћује суду и одбрани?
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Ја не сматрам судија, ми имамо сведока који каже да је давао раније исказ.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овај каже да сам био у кафани, овај каже да ускраћујем доказ.
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Ја не знам заиста шта је ту спорно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, морате рећи да сматрате да тужилац има неке изјаве које није предао суду. То нису непознате ствари господине Мршовићу и суд настоји када је таква ситуација да те исказе нађе и нађе их, али морате то рећи.
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Знам, ја се извињавам, али ми смо у фази доказног поступка, бојим се да ћемо доћи до завршних речи па ћемо добити вероватно у жалбеном поступку можда неку изјаву ако неко буде тако љубазан да нам је достави. Само толико, хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали браниоци? Господине Радивојевићу?
АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, подржавајући господина Мршовића, само хоћу да кажем да смо у овом поступку за ових годину дана, годину и месец дана ми дискриминисани. Ја сам у завршној фази истраге предложио одређене сведоке који би потврдили чињеницу у односу на мог клијента. Немамо шансе да дођемо. Саслушавамо овде човека који сам призна да је био на вечери са тужиоцем. Ако узмете транскрипт код колеге, схватате, а ми не можемо да дођемо до сведока за које ево и данас сте Ви утврдили кроз списе из Пећког суда и тужилац се чак на њих позива, да су давали сасвим другачије изјаве, сасвим контрадикторне у односу на ову. Ми не можемо њих да приведемо, не можемо да покренемо кривични поступак због давања лажног исказа, не можете Ви то да урадите. Који је смисао њиховог саслушања? Ја ћу сада да видео-линком омогућим да човек сведочи из Јужне Африке, али Ви не можете преко њега да предузмете ништа оно што на шта имате право по закону. Овај човек је данас лагао. Извините што ја кажем, односно није причао истину. И тако је са

већином сведока. Друга ствар, примедба, имамо извештај ЕУЛЕКС-а који се налази у списима предмета, написао га је службеник ЕУЛЕКС полиције и онда имамо 29 убистава, имамо 18 сведока, сад имамо 78 сведока и 44 убијена.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи сада смо, дајемо примедбе на исказ овог?
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Примедбе на читав поступак.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не можете давати на читав поступак, јер још увек имамо видео-конференцијску везу са судом у Приштини. И сада можемо сасвим, примедбе на ово, да направимо кратку паузу и да се затим вратимо за другог сведока.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала председнице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Вуковићу.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Ја такође подржавам моје колеге, стављам примедбе и искрено кажем, значи као што је колега приметио овај сведок је у више наврата ухваћен да говори неистину, не бих сад посебно потенцирао те делове исказа, мислим да смо сви то чули јасно. С друге стране избегава да даје одговоре на врло прецизна и директна питања у чему сте га Ви као председник већа подржали ускраћујући да, односно дозвољавајући такав начин одговарања. Ја бих у том смислу ставио и примедбу на Ваш начин рада, обзиром да мени као браниоцу ускраћујете питање врло релевантно да би касније то питање допустили мом браћенику када Вам је предочио садржину записника суда у Пећи, је ли тако, у погледу војног ангажовања овог сведока, па бих молио убудуће да будете мало обазривији приликом доношења одлуке да ли ћете неко питање допустити или нећете. Хвала.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Посебно бих апострофирао, ја сам шокиран, што би рекао овај сведок.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вуковићу, нико Вам није дао реч, онда седите.
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Нисам завршио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда морате кад са стресом будете завршили. Господине Вуковићу, значи седите. Господине Поповићу изволите. Господине Перовићу, значи следеће Вам је.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пита ме шта сам вечерао?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја чујем тужиоче одлично. Господине Перовићу, ја не знам уопште шта је са Вама, значи да ли се Ви враћате после паузе? Не? Добро, унећу сада упозорење ако се не враћате после.

За овим СЕ ОПОМИЊЕ бранилац адвокат Перовић да не ремети ред у судници тако што током читавог преподневног дела рочишта за главни претрес довикује нешто тужиоцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Поповићу.
ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Само примедбу једну. Господин који је мало пре сведочио, ја познајем њега још од 1998. године, одлично он зна ко сам и шта сам. 12 година мени, милион пута овде понављам, преко интернета се моја слика врти и више деца мала би научила ко сам и где сам, али мене не изненађује уопште то што ће они да сведоче, он ме описује тамо неког ћелавог, проћелавог, шта ја знам, вероватно сам и сакат, кад не умем да причам правно јер нисам правник па да знам правно да се издражавам, па бих поздравио ја господу из Тужилаштва за ратне злочине нек потраже милион оних који су то извршили, нека потраже тачно, они знају тачно ко је то урадио и колико. Педесет посто је ту измишљених прича, али најгоре је кад оптужује да сам био априла 13. у Ћушку.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте били?
ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А цео свет зна да сам ја био у Прибоју.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цео свет зна да сте Ви били тада у Прибоју зато што је тада настрадао Ваш пашеног?
ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Везао ме са Бешовићем господином Веском у његовом процесу. Њима Шиптарима јер Албанци нису исто што и Шиптари.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте нам сада елаборирати.
ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Шиптарима је битно да Србину главу скину, није битно чију. Ако не могу да достигну.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оставите се тих прича, дајте ми примедбу само на исказ сведока док смо на видео-конференцијској вези?
ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Обележавају ове који су овде, а ја их молим и сведоке комплетне нек потраже истину у Тужилаштву за ратне злочине коалицију мераклије. Ништа више. Хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Вуковићу, нисте завршили малопре. Изволите?
АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Ја сам само хтео да се надовежем заиста и колега Радивојевић је то рекао, ја бих молио заиста да тужилац, односно да суд провери ове наводе сведока да је тужилац који води овај поступак вечерао са њим и још неким сведоцима, мислим да је то озбиљна ствар

која нарушава у најмању руку независност тужилаштва као државног органа и не видим разлог зашто онда ако је та пракса допуштена не би убудуће браниоцима било омогућено на тај начин да остварују, јер ипак ми се држимо неке процесне дисциплине и законитости у раду да нико од нас не остварује такве контакте са сведоцима у било ком поступку, а поготово у поступку овакве озбиљности.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, евидентирано. Господине Борковићу?
АДВ. СРЂАН БОРКОВИЋ: Само да се надовежем на окривљеног Поповића, дакле примедба на исказ сведока, сведок тврди да је био у Ћушкој, дакле да је видео окривљеног Поповића, а да до тада га ниједном приликом није успео идентификовати. Према томе, у том делу истичем примедбу на исказ сведока.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим суд одређује паузу у трајању од 15 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите молим вас.

Настављено након паузе ради одмора у 12:51 часова.

КОНСТАТУЈЕМО да су сви ту, да је у међувремену приступио адвокат Борислав Борковић, да браниоца Вуковића мења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко? Он је вероватно ту негде, он је вероватно ту негде па ће доћи.
АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Имам ја, ја сам изоставио, доставио сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да господина Перовића мења, ја сам заборавила ко, господин Мршовић.
Опет смо на видео-конференцијској вези са судом у Приштини.
АДВ. КРСТО БОБОТ: Извињавам се, мене је колега Вуковић замолио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас је замолио?
АДВ. КРСТО БОБОТ: Имам ја заменичко тако да можемо обојица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Крсто Бобот. Да ли сте ви сагласни оптужени Момићу са тим? Јесте. Добро. Да ли можете режија да нам дате на мониторе слику суда у Приштини?

Да констатујемо да је успостављена видео-конференцијска веза са судом у Приштини, да је у суду у Приштини Лирија Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Гаши, добар дан, да ли нас чујете?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало сте сачекали. Сада ћемо да приступимо испитивању, Вашем испитивању. Да ли хоћете да нам дате Ваше личне податке, када сте рођени? Тужиоче, молим Вас само мало тише. Када сте рођени госпођо Гаши, датум Вашег рођења? Само да видимо да ли функционише превод. Дакле, госпођо Гаши морам поново да Вас питам да видимо нешто са преводом није у реду. Када сте рођени?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: 1. јануара 1981.године.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците нам име Вашег оца.
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ђељадин Феризај.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где сте рођени?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Јабланице мале или на српском у Великој Јабланици.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где је Ваше пребивалиште?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Живим у селу Ћушка.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ваше занимање?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Домаћица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте позвани као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас или Вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли сте разумели ово упозорење?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Замолићу Вас још да положите заклетву. Заклињем се.
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Заклињем се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питана.
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да ћу о свему што пред судом будем питана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Говорити само истину.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: И да ништа од онога што ми је познато.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И молим Вас на крају да свој документа предате господину из Еулекса који је ту са Вама и који ће нам записником који буде доставио о овом испитивању да потврди Ваш идентитет и да напише документа из којих је утврдио Ваш идентитет. Унећемо сада још све ово у записник.

Упозорена, опоменута, након што је положила заклетву, при чему ће се подаци о њеним документима доставити уз записник о овом испитивању од стране Еулекса, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Гаши. Ви никада нисте саслушавани пре овога пре данашњег дана пред овим судом. Међутим, саслушавани сте пред Еулексом 21.01.2010.године, па ћете ми рећи да ли се сећате тог када сте испитивани пред Еулексом, да ли се сећате шта сте рекли, да ли остајете код тог исказа?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам испричате шта се догодило 14. маја, дакле само оно где сте Ви били, шта сте Ви видели, оно што сте Ви лично доживели. При томе Вас молим да нам сваки пут када буде причали о неким људима које сте видели, о неким војницима, да нам опишете како је који од њих изгледао уколико се сећате, или уколико се не сећате његовог изгледа, да нам кажете да се не сећате, да нисте упамтили и тако даље, јер је доста тих које сте спомињали али нам нисте описали те ситуације јер нам нисте описивали тада и никада до сада њихов изглед. Значи, да сваки пут када то будете причали, одмах испричате и како је та особа изгледала. И да сада кренете од тог 14. маја ујутро, шта је то било, ко је дошао и тако даље. Да ли можете да почнете?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: 14. маја ујутру када смо се пробудили ја и супруг, пустили смо краве.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, само Ви причајте, ми имамо превод.
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Када смо се вратили са њиве, срели смо Авдула Гашија. Он нам је рекао да идемо брзо да одлазимо из куће, зато што су неког, како је он рекао, цитира њега «неког су убили у мом дворишту» али ја не знам кога. Ушла сам у кућу, узела сам децу и изашли у двориште. Мало касније дошли су војници и одвели су нас до

места где се данас налази споменик или водили, не одвели. Од нас су направили ред и рекли су нам да извадимо све што имамо у џеповима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам колико је то било војника који су вас одвели?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не знам да Вам кажем отприлике колико је било али је било пуно. Могу да кажем да је било пуно војника и да су раздвојили жене од мушкараца.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у каквим су униформама били и да ли су сви били у истим униформама?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Неки су били маскирани, онако са неким бојама, а неки од њих су имали шарене униформе, или она каже, шарена одећа није споменула униформу и каже да су неки од њих носили мараме.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви били, у којој боји су биле те униформе?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Зелена са жутим неким шарама а имали су и носили и мараме, а да су били онако обојени или како ишарани.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било оних у плавим униформама?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Нисам ја могла да видим то, моја деца су била јако мала тад и били су јако уплашени тако да нисам то приметила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта је онда било када су вас одвели и раздвојили?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ту су нам рекли да дамо све што имамо, да ли злато, новац шта год имамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, само изволите.
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Након тога онда је дошао војник који је носио велики нож и рекао сину «ћути, немој да плачеш» онда нас је поделили су нас у две групе, једну групу у дворишту Сали Гашија а друга група је била у нашем дворишту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај војник који је Вашем сину рекао да не плаче и шта је радио са тим ножем?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Он је приближио нож дакле, према мом сину јер је он плакао и могу да кажем да је он био, знам да је он био јако висок, а ја сад не знам ко је он био јер му се лице није видело, ја нисам видела његово лице јер је држао мараму преко лица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико Вам је син имао тада година?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Мој син је тада имао око 6 година.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта је било после тога?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Након тога су нас поделили у две групе. Салијева кућа је горела а једна је група значи одведена тамо а друга је била у нашем дворишту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одвео ту једну групу? Колико војника?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Војска нас је тамо водила и рекли су нам да бацимо, да дамо све што имамо и било је једно упозорење, ако пронађемо нешто код некога од вас убићемо вас.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли памтите било ког од тих војника како је изгледао?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не сећам се. Рекла сам, деца су била јако мала, јако су били уплашени а и право да Вам кажем ја нисам ни гледала њихова лица тако да не могу ни да их препознам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта је било затим са Вама када сте ту остали?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ја сам рекла мојој заови да идем по злато јер моје злато је било у ташни коју сам оставила у дворишту Ајета Гашија.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само Ви наставите.
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Она ми је рекла да не идем «немој да идеш убиће те» а ја сам рекла «морам да идем, јер ће открити да је то моја ташна и онда не знам шта ће бити» тако да сам ја кренула по ту моју ташну а војник је ишао за мном, пошто сам предала ташну ја сам се ту вратила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И затим?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: А након тога су нас опљачкали и рекли су да дамо све што имамо и после нас извели на пут и рекли су «е сад идите, или за Албанију или за Црну Гору».
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је изгледао тај коме сте предали ташну?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не знам. Не сећам се и нисам га гледала, нисам му гледала лице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Причали сте о догађају када је неко тражио од Ваше заове да му донесе чашу воде.
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да. Тражили су, она је отишла, узела чашу воде и дала му да пије.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како је тај војник изгледао?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте видели неког од војника да пуца тада?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ја сам се бавила децом, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко.
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: А пуцао је да, пуцао је ту пред нашим, пред нама ту испред ногу и рекао је «немој да дозволиш да деца плачу».
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте видели неко убиство?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неку запаљену кућу?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, видела сам кућу Ајетову и Салијеву кућу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули неко пуцање?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, чуло се да, али нисмо знали шта се дешава ван тог дворишта јер је двориште затворено.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Причали сте о догађају још како је Мухарем Гаши био са Вама и покушавао да скочи на трактор. Шта се догодило?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, кад смо изашли на пут када је почела да гори Ајетова кућа нисмо могли дим, дакле, Мухарем је хтео да скочи на тај трактор, међутим овај војник га је један зауставио, ухватио за грло и одвео га у кућу Џеврета Гашија, у његово двориште.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта је било са Мухаремом?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не знам, више га нисмо видели. 90% претпостављам да је ту изгорео јер је у том тренутку кућа горела и да је запаљен жив.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да сте нашли Мухарема Сују мртвог следећег јутра заједно са његовом женом Фатимом у тој кући, али није био много изгорео. Тако бар овде пише.
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли сте нашли то тело?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, то се десило сутрадан, ушли смо у кућу да узмемо мало хлеба за децу и онда ми је Фатима рекла ајде да видимо шта се дешава, знам да су га овде увели и онда смо га ту затекли. Он је био убијен и спаљен.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то његово тело било са другим телима или је он био сам, или сте нашли само то тело? И у којој просторији?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: У том делу је било тело Мухарема Гашија и Скендера Гашија али ја лично тело Скендера Гашија нисам видела, ја сам само видела Мухарема Гашија.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој просторији?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: У делу где се балкон налазио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ту код ходника, код самог ходника.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте могли да га препознате и по чему?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ја га нисам препознала и рекла сам Фатими да то није он јер сам знала да је он висок, крупан човек, дебео и мени он уопште није личио на њега и мало смо га ту окренули неком летвицом онако дрвеном и онда је она ту видела веш који му је дала вече, ноћ пре тога да обуче и она је рекла «он је, знам» и она га је препознала и тврдила да је то он.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је она касније после ексхумације вршила на тај исти начин идентификацију путем гардеробе?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не знам. Ја нисам била присутна када је извршена ексхумација.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А да ли знате где је било Скендерово тело? Да ли сте га Ви видели?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: У другом делу куће Ајета Гашија, ја нисам видела.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта је било са вама када сте отишли трактором са децом?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: До близу школе смо отишли пешке и онда смо тракторима дошли до фабрике акумулатора и ту су били неки други полицајци и они су нас вратили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте онда Ви боравили? У каквом је стању била Ваша кућа?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Када смо се вратили видели смо да је кућа скроз изгорела.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте боравили?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Прво смо ушли у кућу породице Љуши и ту смо били до мрака, након тога смо отишли кући а касније, ноћ смо провели у кући породице Кељменди.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су када сте ишли према тој фабрици да ли су успут војници вас пратили и терали, да ли их је било дуж пута?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, нису нас пратили јер су они отишли, они су кренули према селу Пављане а пратили су нас само до главног пута Пећ-Приштина.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пређи ћемо сада на део када Вам постављају питања странке. Да ли тужилац има питања?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Госпођо Гаши 14. маја шта се дешава са Вашим супругом и да ли је он све време био са Вама или није?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не. Мом супругу када смо били ту према путу тражили су новац и онда је он отишао кући да би узео тај новац а његова мајка му је рекла да бежи и тако је он отишао према њивама тамо.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте га касније у току дана видели и када ако сте га видели?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Нисам видела све до вечери.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте се удали и кад сте дошли у Ћушку?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ја сам се удала 1992.године.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тада у Ћушкој било српских породица?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Када сам ја дошла не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте упознали неку српску породицу из суседних села? Да ли сте познавали?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Нисам их познавала.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте лично својим очима 14. маја видели да су неке куће упаљене као што кажете и колико је било упаљених кућа у Ћушкој?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, видела сам, видели смо куће тамо изнад села које су гореле, а да, и ту у нашем насељу су исто гореле куће.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је са Вашом кућом?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је да је потпуно изгорела, рекла је.
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Наша кућа је скроз изгорела.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господо браниоци? Господин Мршовић.
АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Моје прво питање за сведокињу би било ако може да нам каже где сада живи, јел исто живи у селу Ћушка и.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, рекла је да живи у селу Ћушка. Немојте одговарати, рекла је пребивалиште Ћушка.
АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Добро. Ако може ближе да каже где у селу Ћушка.
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, живим у селу Ћушка.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати да чујем шта ближе.
АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Ако може ближе да каже где у селу Ћушка живи?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које насеље или шта?
АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Па да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел у истом насељу живите или у неком другом као тада?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: У истом насељу.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Моје друго питање би било, да ли познаје Лиријy Гаши од оца Хаџије, госпођу значи која се зове исто као и она, а живи у селу Ћушка?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Садикову жену?
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Да.
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, познајем је.
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Да ли је њу можда видела 14. маја, да ли може да се сети?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, да, познајем је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас бранилац, да ли сте је видели 14. маја?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не знам, не сећам се, никог се не сећам и малопре сам Вам рекла да сам се бавила само децом, јер су били јако мали.
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Само још једно питање, Ви сте већ питали сведокињу, да ли се сећа ове изјаве из ЕУЛЕХ-а, то је страна 4, њене изјаве, сада ћу Вам рећи тачно, пошто предочавам, то је пети пасус, реченица каже, «била сам врло близу неких војника који су пили ту ствари из лименки и из шприцева», помиње неку течну дрогу или нешто тако. Да ли може мало око тог да се изјасни?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тога?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, споменула сам, споменула сам то да су пили и смејали су се колико су могли, шта су пили, ја то не знам, али јесу нешто пили и смејали су се колико су могли.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.
АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, остали браниоци? Извините, Крсто Бобот.
АДВ. КРСТО БОБОТ: Само пар питања, а можда и једно, зависи од одговора, да ли Вам је познато, госпођо Гаши, осим овог маја месеца о коме сте се изјашњавали, да ли је пре тога нека војска долазила у село Ћушка или, да ли Вам је то познато?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Били су, долазили су у месецу априлу, али ја их лично нисам видела, зато што сам ја са децом била ту по њивама и да сам склонила децу, да, долазили су.
АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли Вам је познато, да ли је том приликом у априлу нешто из села одузето од стране војске, неки трактор, неко возило или неки новац, да ли Вам је нешто о томе познато, да ли сте чули или нисте, пошто кажете да сте видели?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Само се причало, а ја нисам видела.
АДВ. КРСТО БОБОТ: Немам више питања, хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оптужени, ево господин Крстић, браниоци још увек.
АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Бићу врло кратак, дакле, да ли сведок може да се изјасни, да ли су током рата 1999. године мушкарци из села Ћушка чували ноћну стражу?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ја не знам да ли је неко чувао стражу, још једном Вам говорим, рекла сам и малопре и сада ћу Вам рећи, ја сам само, ја сам се бавила само децом а имала сам и млађег сина који није имао ни годину дана.
АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, друго моје питање би било, да ли сведок зна, да ли је неко од убијених из села Ћушка дакле 14. маја 1999. године остао неидентификован?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не.
АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала, немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите господине Радивојевићу.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала председнице, да ли јој је Хаки Гаши који је данас саслушан, супруг?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли се он налазио то јутро са Вама
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, то Вам одбијам, већ је рекао.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Преседнице, није рекао, погледајте изјаву у EULEX-у и погледајте данашњи транскрипт, верујте да није рекао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је да је са мужем отишла да пусти краву и да су се вратили кући, добро ја Вам то одбијам, морате господине Радивојевићу да пратите.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице пратио сам, знам шта причам, није рекла да је ишла са мужем, она је сама ишла. Када је срела Хаки Гашија, свог супруга?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекла, да се увече вратила, Хакија сам срела увече.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се нашли са мужем ето то Вас пита бранилац, где сте се нашли са мужем?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ту у насељу.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли сте били извођени у Хасан Бећ насеље са децом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је испричала.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, у исказу каже да су били у дворишту њихове куће, ако треба сада да цитирам директно, она спомиње Хасан Бећија.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ваша кућа у насељу Хасан Беђ?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Чија кућа?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша кућа, у ком се насељу налази Ваша кућа?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: У насељу Хасан Беђа.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Зашто кажете да су вас држали у дворишту, а не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам Вам то господине Радивојевићу морате да пратите.
АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице примедба и хвала Вам, али мислим да смо путем овога питања могли да проверимо исказ Хаки Гашија, њеног супруга јер је сасвим друго говорио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па проверите онда, али не на она питања на која је одговорила. Затим да ли још неко од бранилаца има питања? Оптужени, господине Поповићу.
ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Имам само примедбу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте онда да завршимо са питањима, немојте излазити молим Вас. Да ли сте разговарали после овог догађаја са супругом госпођо Гаши, да ли Вам је рекао можда да је видео некога кога познаје међу тим војницима, некога кога познаје од раније?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Он их је можда познавао, али ја то не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је он рекао да је видео некога или рекао можда, објаснио о коме се ради или је рекао његово име?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се међу, код тих војника које сте видели ту, видели да користе неко средство везе, да на неки начин комуницирају?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Мислите на те док смо били у дворишту?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, док нисте изашли на пут или када сте изашли на пут, где год сте видели војску?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Они који су пили, они су међусобно комуницирали, разговарали и смејали се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали неко средство везе којим су комуницирали?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не знам, нисам видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте о неком цивилном камиону који сте видели.
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ја сам причала само да, говорила сам само да сам видела да је он био паркиран ту на путу и да смо ми то видели док смо ишли према школи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се нешто догодило у априлу месецу, да ли Вам је нешто супруг причао о том догађају?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ништа нам није рекао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су све жене из породице Гаши биле заједно тог дана, 14. маја?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви знате које имање користи породица ту где сте се удали, мислим, да ли је то купљено неко имање или неко које имате од старина?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ја не знам ништа о томе, о овим стварима нисам разговарала, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли пуномоћници имају питања?
Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Интересује ме само, када су отишли од куће према школи, јесу отишли са неким средством или пешке?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је пешке, рекла је.
Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Пешке значи?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па су се тамо попели.
Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: А од школе према фабрици батерија што је рекла?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је да су се попели на трактор.
Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: И колико су се задржали код фабрике батерија?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте били тамо отприлике?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Прецизно значи не могу да кажем, не знам тачно, али знам да су нас вратили и да су нам рекли да се вратимо назад, али право да Вам кажем, не сећам се времена.
Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Да ли јој је познато, ко је то рекао да се они врате, да немају где да иду?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ја не знам која је то особа која је то рекла, али знам само да је био у полицијској униформи плаве боје.
Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко још има нешто да пита? Да ли Ви имате још нешто да кажете?
СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам што сте дошли и на овај начин сведочили, захваљујемо се и Суду у Приштини и на овај начин завршавамо са видеоконференцијском везом и са овим саслушањем па молим режију да прекине видеоконференцијску везу и да врати на мониторе слику суднице и сада ћемо да саслушамо, имамо сведоке браћу Јашовиће. Док они стигну, господин Поповић има примедбу, изволите. Значи режија ће нам вратити на мониторе слику суднице и прекинућете видеоконференцијску везу.
ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.
ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Само једну примедбу имам на излагање госпође Гаши, да потврдим једну истину што је рекла, тачно је да су били њих петоро, шесторо пијани и под дејством дроге, то јој ја потврђујем и читав овај колапс је изазван управо њиховим пијанством и дрогом, а имена су позната њему, господину тужиоцу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко, да ли има примедбу. Не? Да ли можете да позовете сведоке, они су се договорили ко ће бити први.

СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, хоћете да нам се представите, молим Вас.
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Добар дан, ја сам сведок Видоје Јашовић, рођен сам у Пећи, село Ћушка код Пећи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите нам датум Вашег рођења?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: 01.07.1963. године.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, садашње Ваше пребивалиште?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: У Тиват, Љубидраг бб, Тиват.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваше занимање?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Радник.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте позвани као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате о овом догађају, не смете ништа да

прећутите, можете да ускратите одговор на питање које би Вас или Вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Молим Вас сада да положите заклетву ако имате ту испред Вас текст, прочитајте га наглас. Да ли има текст?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Има, има. Заклетва, заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок упозорен, опоменут, након што је положио заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам, унели смо ово у записник, реците нам, молим Вас шта Вам је познато о догађајима од 14. маја 1999. године у селу Ћушка. Где сте Ви тада живели?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Ја сам живео у Тивту, али тада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада 14. маја сте живели у Тивту?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не, 14. маја сам био у Ћушки, тада сам био, дошао сам у Ћушку.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро када сте дошли тачно?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Богами не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш тог дана или мало раније?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Било је бомбардовање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте живели за време бомбардовања?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: За време бомбардовања у Тиват, у Тиват сам био, па после сам отишао за Пећ, јер ми је дете било у Пећи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте дошли у Пећ?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: После једно десетак, петнаест дана бомбардовања када је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините само молим Вас.
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Неколико дана колико је било, јер знам да сам тада отишао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике јесте стигли у априлу, ако ја добро рачунам.
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не знам богами, не могу да се сетим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било 14. маја, ко је Вама остао, да ли Вам је остао неко у селу?

СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: У селу су мени били остали мени мајка и отац, јер ја сам био отишао за Београд.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте отишли у Београд?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: После сам отишао био за Београд, али остали су ми у селу када је за време бомбардовања када је било, не знам само када сам био, за време бомбардовања, док је било бомбардовање, ја сам био ту, па сам после отишао, још је трајало бомбардовање, па сам отишао за Београд, дете сам водио за кукове.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код лекара?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Јесте, код лекара, дошли смо на Аутобуску станицу у.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада то за Београд, то не, само нас интересује значи отприлике када сте дошли тамо, значи десетак дана пошто је почело бомбардовање и ту сте боравили у Пећи или у селу?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: У селу сам био и у Пећи код сестре, повремено сам ишао, сестра ми је живела у Пећи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте претежно били где, где сте спавали?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: У Ћушки, у селу Ћушка.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је онда познато, да ли сте у ствари били негде половином априла у селу Ћушка?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Половином априла? Не знам да ли је то било, јесте, јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте били 14. маја у селу Ћушка?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: 14. маја? Нисам 14. маја, не знам, не сећам се, по датумима не знам, богами.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је 14. маја неки светац?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има у мају неке славе, па можете по томе да памтите?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не знам ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да ли имају славе?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не знам, за мај не знам, за 14. мај да ли је светац.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, да ли има Ђурђевдан у мају?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има Ђурђевдан?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Има 06. маја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неки светац после тога?

СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не знам, богами.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неко село српско поред?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Има, село Гораждевац.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има нека слава тамо у том селу? Тужилац ме омета тако што прави жамор.
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ:Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за Јеремијин дан?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не знам када је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате или не знате?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неку сеоску славу?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Чуо сам за Свети Јован ја што је славим, крсну славу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду, мало ћу само, преводиоци су за сада слободни и могу да иду, па им се ја захваљујем, да не остају овде, пошто ћемо у даљем току поступка, нећемо разговарати ни са ким на албанском језику, ово сам рекла преводиоцима. Молим Вас да нам кажете, шта Вам је познато о догађају од 14. маја?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не знам ја за то ништа, знам да нашу страну где смо ми живели, нико није отишао нити из куће, нити онај, само две породице су живеле код нас, биле су неке старе особе што су биле, тај Ћерим Демникћи и онај Авдиљ Демникћи, они су били то две комшијске породице који су живели, били су код нас у кући, живели су код мене.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви преко пруге или са ове друге стране?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Ми смо преко пруге са оне стране, са оне стране нико није нити отишао, нити је исељаван.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу тамо живели Албанци, колико је било албанских кућа?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Где?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па на тој Вашој страни.
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Код нас онде комшија има пет, шест кућа, али ова села, то је пруга и шине одвајају село.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И цео пут, је ли тако?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Јесте, јер ту смо ми живели и ти Бојовићи што су живели, а ми смо на ту страну.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви, Бојовићи и пет, шест албанских кућа.

СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Ту где смо ми били, а има кућа је било двеста, триста кућа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је био брат тада?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Ко?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током бомбардовања?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Брат мој? Један је био у Тиват, тамо где сам ја био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове тај брат?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Боро, а овај Зоран је био ту, он је радио у фабрику батерија, радио је као стражар.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током целог бомбардовања, да ли је ишао на посао или не?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Ишао је, ишао је на посао, ишао је нон-стоп.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није мобилисан?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није мобилисан?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не, није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Ја нисам мобилисан нигде био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте чули Ви неко пуцање тог 14-ог?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Пуцало се као што се пуцало, код нас није нико уопште, где је наш део, а пуцало се у Ћушки, село, али ту где смо ми били, нико није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове то насеље?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Несеље, село Ћушка.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема неки посебан назив?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Нема, нема, само ми смо преко пруге одвојени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је Хасан Бећ?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Хасан Бећ?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Хасан Бећ је преко пруге, тамо на другу страну.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас и питам, ако Хасан Бећ има неки назив, да ли Ваше насеље има неки назив?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у ваздушној линији гледано, које насеље се види, овако када гледате, када станете на пут, прећете пругу, станете на пут које насеље се види са оне друге стране?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Да се стане на пут?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када станете на пут и гледате на ону другу страну?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Види се и једна и друга страна села, али то је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам за другу страну, које насеље се види?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не види се ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни једно насеље?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не види се насеље, то село Ћушка се види, цело је село.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се види цело село?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не, од наше куће где смо ми живели ни братова кућа се није видела, од багрема, од врба онај део, где је преко пута стара кућа она, јесте, а ми смо живели у нову кућу тамо преко пруге, преко пута пруге.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас не питам, господине Јашовићу, слушајте шта Вас питам, када станете на пут Пећ-Приштина и гледате на другу страну села, да ли видите било које насеље, као што је на пример Хасан Бећ или неко друго насеље?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не, Хасан Бећа се не види, ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хасан Бећ се не види?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се види неко друго насеље?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Нема друго насеље, само се виде куће.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се виде куће у селу Ћушка?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Видело се ове код нас што су у близини.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово преко пута?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели на пример, неку запаљену кућу?
Сведок ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ Не, није, ја нисам видео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током целог бомбардовања?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Током целог бомбардовања, ја нисам био много тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико сте били?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Ја сам после отишао у Београд и кажем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте отишли у Београд?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Богами не знам, не могу да се сетим када.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда кажете да нисте били много, ако не знате када сте отишли за Београд?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: И после сам био у Баточину.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас, немојте ми говорити за Београд и Баточину, значи ја Вас питам, ако не знате када сте дошли и када сте отишли за Београд, како онда знате да је то било кратко време?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не знам колико је времена било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је нешто познато о овом догађају у коме је настрадало доста, према нашој оптужници, 44 мртва Албанца и 40 рецимо запаљених кућа, све за један дан?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: То не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, због чега ми водимо поступак овде?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате мештане села Ћушка који су Албанци?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Знао сам, неке сам знао, а неке нисам знао, јер ја сам био у Црној Гори тридесет година и неке нисам ни познавао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је брат можда причао нешто о овом догађају?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не, никада га нисам ни питао за то, нисам ни разговарао о томе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, прећи ћемо на овај део поступка, када Вам питања постављају странке, ево тужилац.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли на Вашој кући у то време имали заставу?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: На нашу кућу?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте чули неке пуцњаве са оне стране пруге?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не пуцање се чуло свуда, али нисам чуо ту преко пруге, оно на страну где се чуло, бомбардовање, пуцање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато нешто, да ли сте пронашли нека документа?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци, да ли има неко питања? Чекајте овако, тужилац, пуномоћници ја мислим да је господин Радивојевић, да је то био заједнички предлог, да ли још неко има питања, мислим да су тужилац, пуномоћници и бранилац Радивојевић предложили, али је неважно, пуномоћници изволите. Чекајте само да видим, да ли оптужени имају питања? Нико ништа, изволите господине Радоњићи.
Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Хтео бих да га питам, да ли он зна где се налазе куће насеља Љуши, породице Љуши, где су њихове куће?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Љуши се налази на ону страну пута од пута, јесте.
Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Али знате ли да ли је то на средини села или су на почетку села када се иде од Пећи према Приштини или?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Када се иде старим путем када се иде, то су њихове тамо куће биле, то је стари пут што је био некада онај, њихове куће су преко, они имају још неке куће, па онда су њихове.
Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: А породице Чеку?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Они су преко Никћијева кућа, Никћи су били ко њих, па тамо они.
Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: А породице Чеку?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Чеку су горе према врху села, ми смо доле.
Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: А познајете ли Ви Ћазим Шаљу?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Ћазим Шаља, знам, знам.
Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Да ли знате Ви да му је убијен брат тог дана?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не знам.
Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Јесте знали Ви Мухарема, Мета што су га звали
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Мета, Мета сам знао, он је возио у пивари, радио је у пивари.

Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Да ли знате да је он убијен тог дана?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Молим?
Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: 14. маја?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не знам за то да је убијен тог дана, не знам, не знам да је убијен, ја сам чуо и гледао сам у ону листу да је убијен.
Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Значи, ништа о том догађају Ви апсолутно не знате?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не, не, ништа, ништа.
Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Хвала, немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, остали пуномоћници?
НАТАША КАНДИЋ: Наташа Кандић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да констатујемо да сте у међувремену приступили.
НАТАША КАНДИЋ: Ја бих Вас питала, да ли је био неки разлог, зашто сте из Црне Горе дошли у село?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Имао сам дете, дете ми је мало.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи зашто сте дошли?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Било ми је дете, била ми је мајка болесна и дошао сам са њима ту да будем због тога.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли су родитељи били у селу?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Јесу.
НАТАША КАНДИЋ: А кћерка?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Кћерка ми је била са мајком.
НАТАША КАНДИЋ: Са којом мајком?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Са мојом мајком.
НАТАША КАНДИЋ: Значи, такође у селу?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Јесте.
НАТАША КАНДИЋ: И сада докле остајете у селу?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је мени то већ рекао, то сам питала.
НАТАША КАНДИЋ: Није нам било јасно, Баточина, Београд, није било јасно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна колико је остао.
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не знам колико сам временски остао, јер.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите овако, кривични поступак је, ово се све снима и видео и аудио шта Ви причате, слушајте ме, све се ово снима,

значи сачекајте да ми питамо, а Ви одговорите, немојте говорити у глас, значи озбиљно. Изволите госпођо Кандић.
НАТАША КАНДИЋ: Докле су Вам родитељи остали?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Родитељи су остали после бомбардовања су остали још неколико дана.
НАТАША КАНДИЋ: Чекајте само, овај, кажете да сте Ви дошли десетак дана после бомбардовања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После почетка бомбардовања.
НАТАША КАНДИЋ: После почетка бомбардовања, а значи родитељи након завршетка, након престанка бомбародавања?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Након бомбардовања су, јесте.
НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте отишли заједно или?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не.
НАТАША КАНДИЋ: Са ким родитељи одлазе?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Са млађим братом.
НАТАША КАНДИЋ: Којим?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Зораном, Зоран и били су неки Бојовићи комшије заједно, под пратњом Италијана су отишли.
НАТАША КАНДИЋ: Шта су отишли?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Под пратњом Италијана су изведени из села и отишли су за Црну Гору, отишли у Патријаршију, па из Патријаршије у Црну Гору.
НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми јел Вам је мајка говорила о томе шта се догађало у селу?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не, мајка ми је била болесна од шећера, она је шећерни болесник.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте баш сад све детаље о болести.
НАТАША КАНДИЋ: А колика Вам је ћерка у то време била?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Моја?
НАТАША КАНДИЋ: Да.
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Од две до две и по године.
НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте имали још некога, је ли Зоран имао своју породицу?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Зоран није жењен.
НАТАША КАНДИЋ: А да ли је, шта је било са тим албанским породицама у вашој близини?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: У нашој кући.

НАТАША КАНДИЋ: Или у вашој кући, кажете да је било још неколико албанских кућа.
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Ништа, ја колико знам ту ниједан није убијен од наше куће, у близини наше куће ниједан нити је отишао, нити је селио се, сви су ту били.
НАТАША КАНДИЋ: Када кажете нико није убијен, да ли знате да је неко други убијен?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не, не знам. Не знам, он што не знам не знам. Нити сам видио нити знам ко је.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате шта је предмет овог суђења?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: А?
НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате шта је предмет овог суђења?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам вам то, он зна, он је био окривљени.
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Знам то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био саслушан као окривљени.
НАТАША КАНДИЋ: Не знам ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже да је тада видео списак.
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Је, тада када су ми дали.
НАТАША КАНДИЋ: Али молим Вас он каже да уопште не зна шта се догађало, према томе не зна ни шта је предмет.
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не знам ја, ја сам само видео списак.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да не зна шта се догађало, али ја вам кажем да зна шта је предмет суђења, он је био окривљени. Немојте говорити у глас.
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Добро.
НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте накнадно након напуштања села сазнали нешто? Након што сте напустили село?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Да.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте сазнали шта се догађало у селу?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не.
НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: После, после.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли још неко има нешто да пита овога сведока? Да ли Ви имате још нешто да кажете господине Јашовићу?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Немам ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви дошли заједно са својим братом?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ће определити трошкове Ви или он?

СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: А?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ће да нам каже колико кошта то што сте дошли овде?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: То што смо, ми смо платили, он је срчани болесник и он не може да путује.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је возио?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Ауто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је возио?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: «Опел кадет»
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кажем ко је возио од вас двојице? Ко је возио кола?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не, приватник нас возио, приватни један комшија нас возио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је платио то, Ви или он?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: То је платио Зоран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада ћемо онда Зорана да питамо. Да ли Ви тражите трошкове за долазак?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: За долазак овамо, тражимо нормално.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове исхране?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Не, добили смо, сендвич смо добили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте добили овде да ручате?
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Јесмо и сендвич добили смо и кафу смо попили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, договорићемо се сада да ручате, сада можете да идете и замолићемо Вашег брата да дође. Трошкове ћемо њему исплатити.
СВЕДОК ВИДОЈЕ ЈАШОВИЋ: Добро, нема проблема уопште.
АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, извините само да изађем. Председнице пет минута враћам се, Крстић ће ме мењати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ

СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Добар дан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узећемо претходно Ваше личне податке, реците ми да ли је потребно да седите или можете и да стојите.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па могу и да стојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Вам је боље да седите због здравственог стања можете да седнете додаћемо Вам столицу. Је ли има ту столица? Да ли Вам треба вода?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не, не треба.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас да сугеришете чим се будете уморили, чим нешто будете осетили, да одмах кажете, да ли вас је прегледао доктор?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако Вам буде требало рећи ћете ми да Вас погледа доктор. Прићите само микрофону, реците нам Ваше личне податке, како се зовете, име Вашег оца?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ја сам Зоран Јашовић, име оца Милан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте рођени?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: 14. 1969.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да прићете онда микрофону и полако само, полако нам само говорите.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: 14.04.1969.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми где сте рођени?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: СО Пећ.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Пребивалиште Пећ.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тренутно сте дошли из Тивта, је ли тако?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па пребивалиште је у Тивту, да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваша адреса тамо?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Исто, исто Тиват, тамо само избегао доле.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је иста адреса као Вашег брата је ли?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Исто, исто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваше занимање?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не радим нигде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Незапослен, а шта сте по професији?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па прије сам био портир.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радник?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да, да, радник, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани овде као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите,

можете да ускратите одговор на питања која би Вас или вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, да ли разумете ово упозорење да требате да говорите истину?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да, да, разумем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да има питања на која можете да кажете е ово је за мене лоше из неког разлога нећу да одговарам.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то разумели?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре давања исказа полаже се заклетва, Ви ћете ту имати испред себе текст заклетве, то ћете да прочитате наглас, а ја ћу да замолим судску стражу да донесе чашу воде. Прочитајте наглас, то читате наглас.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ово можете и Ви да прочитате.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако немате наочаре ја ћу да вам. Добро. Заклињем се, кажите заклињем се.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Заклињем се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да ћу о свему.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Што пред судом будем питан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Говорити само истину.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: И да ништа од онога што ми је познато.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Нећу прећутати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Упозорен, опоменут, након што је положио заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо Вас због догађаја од 14. маја, Ви ћете да нам лепо испричате када је почело бомбардовање где сте Ви радили, како се одвијао живот тада и рад код вас у фабрици ако сте ишли на посао током бомбардовања, да ли знате шта је било 14. маја, да ли сте нешто видели, да ли Вам се неко од комшија жалио да се нешто догодило јер сви људи, пазите Ви сте овде због тога што сви људи које

смо саслушали, не сви, али један добар део њих Вас спомиње, каже да сте били тамо, да сте Ви живели у селу Ћушка.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да нам испричате шта је то било тада, шта се догодило, значи почните од тога где сте живели, где сте радили, јесте ишли на посао?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ја сам радио у фабрици батерија, то је под «Трепчом» фабрика у Пећи је била, ту сам био стражар, ја сам тај дан, мислим то тога дана и онда после.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате о ком се дану ради, знате шта се десило?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па сада не знам, десило се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило тога дана?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не знам ја шта се десило.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знате шта се десило?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Како да знам шта се десило, ја сам био на послу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, али после када сте се вратили?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: После вратио се кући нормално, код старих, код мојих старих оца и мајке и тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Јер сам био у другом селу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су Вам рекли нешто отац и мајка да је било неко пуцање или да ли сте видели можда нешто?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Нисам ја, чуо сам пуцњаву али нисам видио никога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли да видите шта се догодило?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Где да видим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па са друге стране пута.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Нисам био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не. Ја сам био, био сам код брата, брат ми је имао кућу ту, тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Е ту сам био када један комшија је био један наш, он је тада дошао, добро ја сам био у његовој авлији код брата и каже знаш шта комшија два братанца су ми ваљда убијена, тако ми је тада рекао мени он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који вам је то комшија рекао?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Тај Ибраим Љуши.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Вам је комшија рекао?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ибраим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ибраим Љуши.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а који братанци су му убијени?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не знам ја, то су његови били братанци, ја нисам видио ни ко је шта радио, мислим, тако тада ми је он рекао и више ја нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам он каже где су убијени?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Није, није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кући или у борби?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ваљда колико имам, да су они били у кући убијени, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и јел сте ишли нешто са њим да му помогнете?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не. Нисам ништа, он није тражио, само тако ми је реко.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас уопште разумела?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Нисам, нисам био нигде да помогнем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И? И то је то?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте прелазили тога дана у онај други део села?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Јесам код братове куће.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије куће?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Брат ми има кућу ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који брат?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Брат мој старији овај Голуб.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Голуб?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Голуб био ту у селу?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био Голуб?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Откуд знам где је био, у Приштини ваљда на студије, где је био немам појма.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неко у тој Голубовој кући?

СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Није, нико није становао ту, није, он је имао стан у Приштини.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Голуб има кућу са друге стране?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да, да, имао је кућу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па да, да, имао је кућу ту са друге стране, тачно и ту ми је живела била и тетка исто од, тетка од стрица, ова сестра од стрица одавде, она је исто живела ту сама.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са вама са ове стране где је пруга или са оне друге стране?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не, не, где је ово са друге стране.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са друге стране?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли ишли да видите шта је са тетком?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па јесам био једном ту код брата у авлију.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како? Ишли сте у авлију код брата?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком је то насељу, је ли то у Хасан Бећу или где?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Где?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то у неком насељу Хасан Бећ или где је та кућа?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не то је у Ћушку кућа, мислим ту у село, где имао брат, где смо ми живели нормално, само што пут раздваја те две куће.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а је ли ту близу Хасан Бећ? Није?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ко?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хасан Бећ насеље?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Хасан Бећ не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни где је то?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта је ту било када сте дошли тамо код тетке?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ништа ја нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сати је на пример то када сте ишли да видите тетку?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не знам ја колико је то сати било, ја сам тада, не знам стварно не могу да се сетим колико је било сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па до колико сте сати радили?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: А?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До колико сте сати радили, мислим били на послу?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: 12 сати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 12?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: До 12 се радило тада, 12 сати била служба, значи од 7 до 7, од 7 ујутро до 7 увече.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте дошли тек у 7 увече кући?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте се враћали?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Пешке. Бициклом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Пећи?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Бициклом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И да ли сте успут видели неке људе?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Нисам никога видио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Успут нисте видели колону људи?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Колону људи?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Нисам никога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тракторе?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилне камионе, војне камионе, војна возила?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Војне камионе сам видио војска је ишла овим главним путем, магистрални пут Пећ-Приштина, ту је ишла војска, други пут није имала нигде, ту је ишла и војска и милиција нормално.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још једном све то.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: А?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим морате да кажете још једном, прво морате да приђете микрофону.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друго, ја сам се уморила од јутрос и ништа Вас не разумем, значи радили сте до 7?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И враћате се у 7 са посла кући у село Ћушка?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас успут да ли видите Ви људе успут?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Људе нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли видите неку гомилу људи на улазу у Ћушку код фабрике?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Нисам видио не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли видите успут дим, запаљене куће, нешто?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па гореле су куће, али ја нисам видео где горе куће.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гореле су куће?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да, да, гореле су.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте прво отишли код своје куће или код своје тетке?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не, код своје куће, код оца и мајке нормално.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте од њих чули да је нешто било тога дана у селу?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Нисам ништа, они су били стари људи они нису могли ни да говоре, нису ништа, отац слабо чује и тако да није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте прешли у овај други део код тетке, да ли сте тамо од тетке сазнали нешто да је било тога дана, да ли сте тада видели неке људе или неке запаљене куће?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не, ја нисам видио никога. Нисам ја видио, ја сам био онамо пет минути и пошао кући нормално.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се прошетали по селу, по путу?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли до центра села?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не, нисам ишао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где вам тај комшија се жалио да су му убијени ти?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: То је после тога било пар дана, не знам када је то било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После пар дана?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: После, не знам за два дана, три, пет, не знам када је то било, тако да је, он је ту живео близу моје, близу наше куће живео тај комшија, мислим албанске куће, он је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате можда село неко српско ту у близини?

СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Знам село, знам сва села.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате сва села?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате српско село које је преко Бистрице?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Гораждевац.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има тамо нека слава?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Слава?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сеоска?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Сеоска, веруј ми да не знам, можда, не знам, има вероватно, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доста сведока и оштећених из села Ћушка које смо саслушавали спомиње Вас. Ја ћу то да Вам прочитам, да су Вас видели после овог догађаја, да сте били тамо, да сте носили по некима неку заставицу.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ја носио заставу?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте нашли нека документа, али све у свему да не доносим некако онако, то они ништа Вам не замерају, ја не бих рекла да Вам они нешто замерају, нити Вас оптужују да сте Ви нешто радили, него бих пре рекла да сте их онако некако као разочарали. То је неки мој утисак био, ништа против Вас, на крају против Вас је поступак и обустављен.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па да, разумем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тако некако ми то делује, као да сте, нисте Ви баш могли нешто специјално да тамо урадите али ме интересује јесте ли видели нешто, ето то ме занима?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Нит сам видио, веруј нисам видио ништа, не знам, стварно нисам ништа видио, а они могу да кажу шта оћу, ја стварно нисам заставу носио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и да сте носили нема везе знате.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Али нисам носио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није ништа страшно.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Нема везе, кад нисам, да сам носио ја бих реко јесам, нисам то урадио, према томе може да каже шта оће.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте разговарали с њима, да су Вас видели ту? Нисте.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ко?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никог од Албанаца?

СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Никог, ни са ким нисам разговарао, само са овим што сам реко прије, овај Ибраим, са њим сам разговарао, он је само дошо и реко је то он, а другог никог нисам видио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите да ли имају, тужилац прво питања?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није ми само јасно где Ваша тетка има кућу, кад кренете путем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тетка живи код брата Голуба.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Код Голуба?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тетка живи у Голубовој кући.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, каже кренуо код тетке.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па то је иста кућа, стара кућа, иста кућа.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је Голубова кућа, кад кренете према Приштини па с које стране пута?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Са десне, са десне стране.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са десне стране?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да, наша је била са леве.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, њихова је преко пруге, тетка је у селу?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Голуб је у селу.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте напуштали посао, јесте ли прво отишли код своје куће па код Голубове куће?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не, прво сам сам код Голуба, па сам после пошо кући.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мени сте мало пре рекли да сте прво ишли код своје куће.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да, да, код своје куће.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад кажете тужиоцу да сте прво ишли код тетке.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да, да, збунио сам се, пардон, збунио сам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је сад тачно, где сте ишли прво, кући или код Голуба?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Кући, не кући.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кући?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је далеко кућа у односу на тај пут и ту пругу?

СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Од брата?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па твоја кућа где си ишо?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Моја кућа је ту око 50, 100 метара, можда нема ни толико, прођеш шине, дође пут.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, и кад сте онда кренули према Голубовој кући?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Сад не знам, само сам био да обиђем да видим, ништа друго нисам. Тај дан мислим или други дан, не знам тачно кад је било, кад се то дешава, не знам датум. Прошли пут сам реко не знам датум кад је било.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли видели неку упаљену кућу на путу до теткине куће, Голубове куће?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли носили неко оружје у то време?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Оружје? Не, ја сам у фабрику.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли имали пиштољ за појасом?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: А?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пиштољ за појасом јесте ли имали?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Имао сам цивилни пиштољ мој.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли имали дозволу?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Јесам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вам је дао пиштољ?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Пиштољ ми је дао СУП Пећ.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли нашли нека документа да су Албанска?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Шта да су?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Албанска документа?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не, нисам нашо никаква документа. Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли нашли неку јакну на путу до тетке?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А само да питам, кад Вам је СУП Пећ дао дозволу и пиштољ?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не знам тачно, тада кад је била ја сам тад добио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре бомбардовања или после?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: А?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре или после бомбардовања?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не, не, пре бомбардовања сам добио, ја сам добио сам га на посо, тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господо браниоци.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Требало ми је ради личне безбедности.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господо браниоци нико. Пуномоћници изволите. Оптужени? Нико ништа, добро.
Пуномоћник ошт.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Колико је далеко Ваша кућа од куће Ћазима и Мет Шаље?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ћазима и Мет Шаље?
Пуномоћник ошт.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Пошто и њихове куће су преко пруге, је ли тако?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Јесте.
Пуномоћник ошт.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Колико сте далеко један од другог?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Има мислим једно можда километар, нема ни километар, отприлике. Нема.
Пуномоћник ошт.МУСТАФА РАДОНИЋИ: А где се тачно налази Ваша кућа, где Ви прелазите пругу кад идете?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Рампу.
Пуномоћник ошт.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Да.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: У Ћушку.
Пуномоћник ошт.МУСТАФА РАДОНИЋИ: У Ћушку, доле тамо код школе?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не, не, код шине, код шине овамо горе, горе на горњој рампи, не код школе него на горњој рампи.
Пуномоћник ошт.МУСТАФА РАДОНИЋИ: А горе?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да.
Пуномоћник ошт.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Јесте ли знали Ви Мету?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Јесам, како не.
Пуномоћник ошт.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Да ли знате да је он убијен?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Чуо сам да је.
Пуномоћник ошт.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Кад сте чули?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Чуо сам ово сада, кад је био овај случај на телевизији.
Пуномоћник ошт.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Па на телевизији, раније нисте знали ништа?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не.

Пуномоћник ошт.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Јел знате Ви Рецу Кељменди?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Рецу Кељменди, знам.
Пуномоћник ошт.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Јесте ли тог дана 14., имали неки контакт са њим?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Вероватно, не знам, не могу да се сетим, не знам.
Пуномоћник ошт.МУСТАФА РАДОНИЋИ: А знате ли Шпресу Кељменди?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Шпреса Кељменди, то ми је прва комшиница, ако мислите на њу.
Пуномоћник ошт.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Молим?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: То ми је прва комшиница била, преко шина овамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да, да, знам.
Пуномоћник ошт.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Преко шина имала кућу?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ако је та Шпреса Кељменди.
Пуномоћник ошт.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Је ли њој неко погинуо у?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: А не знам, није то, то је друга, то је друга, не знам ја њу, не.
Пуномоћник ошт.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Знате ли Ви да је био неки пункт тамо поред фабрике ваше?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Пункт је био полицијски.
Пуномоћник ошт.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Полицијски?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да, да.
Пуномоћник ошт.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Да ли знате, да ли се ту нагомилало неких људи, ту тог дана? Ви сте били портир ту, је ли?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да, портир, ја сам био у кругу фабрике.
Пуномоћник ошт.МУСТАФА РАДОНИЋИ: А у кругу, унутра?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да, чувар, чувар сам ја био.
Пуномоћник ошт.МУСТАФА РАДОНИЋИ: И нисте видели шта се збива овамо код, преко фабрике односно код пункта?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Нисам ја видео ништа. Ја сам био у кругу фабрике нисам могао да видим.
Пуномоћник ошт.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Добро, немам више питања, хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Да Вас питам, да ли знате ко је Садик Гаши?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Садик Гаши знам.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли га видели тог дана?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не знам, нисам га видео.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Он каже да сте га Ви, да Вас је видео?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Могуће да сам га видео, не могу сад да, можда је видео мене он, али ја мислим да, не сећам се, нисам видео.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: И каже да сте заједно дошли са Ибрахимом и да сте заједно са Садиком да сте видели тела?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ја видео нисам.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: А знате ли где је Демова кућа?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: А?
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Демова кућа?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Демова кућа, знам. Ког Деме, Кељмендија? Знам.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли ишли тамо тог дана?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не, ја мислим да нисам.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Дем Гаши, Дем Гаши?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: А?
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Дем Гаши.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Дем Гаши? Па знају мене сви, цело село мене ме зна.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Молим?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Цело село ме зна, не могу ја сад да знам по имену ја који је који, мислим, не знам тачно ко је.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми да ли знате Сабрије Љуши?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Сабрије Љуши, знам, мислим да, не могу сад тачно.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Знате је ли? Она каже овде кад је сведочила да је видела и Вас и Голуба и Видоја.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Она може да каже шта оће. Није тачно.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Молим.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Није то тачно.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми што сте ишли, ако кажете да је Голубова кућа празна била, што сте ишли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тетка је код Голуба.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Добро, што сте ишли да обиђете баш, како се сећате да сте тог дана ишли да обиђете?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па сад ја сам то тад наишо у том моменту ту, ја сам наишо.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Молим.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ја сам наишо, то је пут.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону, молим вас.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па тад сам ја вероватно наишо, ја не знам сад шта је било пре десет, дванаест година, али вероватно сам наишо ту.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Па да, али сте мало пре рекли да знате да сте ишли да обиђете кућу?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да, да, ... нормално код брата.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: А да ли можете још нешто да нам кажете шта сте то ових дана кад сте ишли да обиђете кућу, шта сте још радили?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не знам шта сам радио, не знам.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Молим?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не могу да се сетим шта сам радио, вероватно сам обишо кућу.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Само то?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се молим Вас према микрофону.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми је ли Сабрије или Садик имају нешто против Вас кад они кажу да су Вас видели на одређеним местима, да сте, да ли имају нешто против Видоја, против Голуба? Сабрије.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ја мислим да нема, против мене је сигурно, а против Голуба не знам, ни против Видоја не знам. А против мене нема шта да каже ништа, може да каже шта оће.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: А да ли постоји могућност да се не сећате а да Вас је она видела или да Вас је?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Видела.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Молим.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Може да каже шта оће она и да је видела, може да каже шта оће, али ја то не, кад нисам ја видео, откуд знам ја да ли ме је видела или ме није видела.

Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: А кога сте тог дана видели од мештана?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ако ме је видела у кући, ...нисам био на.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јашовићу, морате према микрофону, пратите на монитору ситуацију.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па не, она ме питала. Ја ако сам тада био, значи био сам у братову кућу, нисам био, ја сам био братову кућу да обиђем, да видим шта је, и после.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Добро, јесте ли срели некога успут?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не знам кога сам срео, ишо путем.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Кад сте пролазили селом према Голубовој кући шта сте видели, шта је било?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Нисам видео ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не пролази он, он само пређе пут.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Пругу да.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Само пругу, да.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Нисам ја био сваки дан по селу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: А кажите миИсу Гаши да ли познајете?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Знам.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Ето и он каже. А да ли знате ко је Хазир Бериша?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не знам.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Не знате?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Ето он му је реко, он је реко Иси Гашију да сте Ви дошли?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Он може да каже шта оће, ја нисам, а може да каже шта оће.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко прави ту жамор? Да ли је могуће да је то оптужени Ранко Момић, прави жамор у судници. Потпуно сте се и Ви уморили. Изволите госпођо.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: А да ли познајете Реџа Кељмендија?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Реџу Кељмендија? Знам, знам.

Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Добро, и он каже да Вас је видео. А јел имате Ви зета?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Рецa.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Није било молим вас сачекајте. Је ли имате зета Зоране?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Зета?
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Па зета?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Има један, био је теткин зет овај.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се молим Вас према микрофону, нећемо моћи да се то сними.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Био је, био је теткин зет тај.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Како се зове?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Василије.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Васа, Василије?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Е па он каже да Вас је видео са Васом?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Он мене видео са Васом. Није истина.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, је ли постоји могућност, јесте ли Ви тог дана видели Васу?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Он је био ту, он је био човек у својој кући.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Где је био?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: У својој кући, са својом женом, није био на улици него је био кући, Васа.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли ишли негде са Васом?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не, не ја не.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Нигде?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Молим вас шта је, шта је ово?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко прави галаму, ради се о предочавањима, све смо то овде чули у судници и зато је и позван човек, значи то само предочавање, све оно што смо чули питамо. Да ли је био с Васом? Није. А где је Васина кућа?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: А?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Васина кућа?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ту ђе је братова кућа ту је исто и Васова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту где је Голубова?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Је, то је стара кућа била исто, једна кућа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не питам да ли је стара или нова. Ту код Голубове куће и Васина кућа?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па да, пола пола је била стара кућа. Па је срушена.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: А да ли можете да се сетите пошто се сећате да сте ишли тамо до куће, колико времена сте Ви провели тако идући, шетајући селом?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ја шетао селом. Па нисам ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он рекао да је шетао селом.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Добро, како сте ишли до куће, брзим ходом или полако, уобичајено.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ја сам ишо, већином сам ишо бициклом и пешке на посо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то кад прелазите код тетке, код Голуба?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: А пешке, пешке, нормално.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то далеко?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па шта ја знам, можда има једно пет, шесто метара, можда мало више.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта пет, шест?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Пет, шесто метара рецимо има.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Песто, шесто метара?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да, само.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта је суштина, значи да ли сте Ви уопште зашли у село знате. Јер људи кажу да су Вас видели, сад Вам је госпођа Кандић прочитала ко је рекао све да Вас је видео.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па ја сам живео, у то село сам живео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, али ту доле у селу, где су ова друга насеља?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не, не, нисам ишо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су Албанци, они кажу да су Вас успут видели, о томе се ради.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Они кажу, могу да кажу шта оће.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питамо Вас, то Вам сада чита госпођа Кандић.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Не, али председница већа Вам је рекла нису они то говорили нешто бесно на Вас, него су чак рекли ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су Вас питали за помоћ.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Реџ Кељменди каже да сте пришли женама које су плакале и да сте их питали шта се догађа, што плачете.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па вероватно сам можда некој жени, комшиници можда неку питао, ја се тога не сећам.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Не питао, јесте ли видели.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он се не сећа тога.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да се не сећа.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не сећам се ја тога шта је било, ко је плакао не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тај дан не издваја.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Тог дана, само ако можете да објасните, како знате да је то 14.мај кад Ви идете да обиђете Голубову кућу?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па окле сам знао да је 14-ти.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Молим?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Нисам знао.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: А нисте знали?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Па како онда, који је онда то дан кад идете. Јесте ли Ви само једном отишли до?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то виче, ко виче овде, ко то виче?
ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја сам, ја се извињавам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да завршимо овај данашњи дан без да Вас удаљавамо.
ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Извињавам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи због чега причате сада, како то издвајате, ишо сам, дошо сам с посла, дошо сам кући, ишо сам код Голуба где је тетка?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па нормално да сам ја дошо с посла то јутро и нормално да сам свратио код братове куће да обиђем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али откуд знате да је то баш то јутро?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Које јутро?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то за које Вас ми питамо?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па окле знам који је датум био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па о ком Ви јутру причате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Причам, ја причам то јутро дал сам био, нисам био, не знам који је био датум. Не разумем питање.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Па добро али овако испада, дајте нам мало разјасните, овако испада да сте Ви ишли да обиђете Голубову кућу, а сад само нам реците кад сте то ишли и зашто памтите тај један пут кад сте ишли да обиђете кућу, шта се још?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па нисам знао...
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се, окрените се и поновите, окрените се и поновите полако да Вас разумемо.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Питала ме, нисам чуо добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим, значи у микрофон полако да Вас разумемо. Шта сте рекли. Разјашњавамо због чега, о ком дану Ви причате?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Она ме пита.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим. О ком дану причате?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: О 14.мају питам ме она, је ли тако?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас питам. О ком дану Ви причате? Да ли сте било ког дана током бомбардовања видели колоне људи на путу?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ишли на посао или кад сте се враћали?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Било кроз Пећ да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кроз Пећ? А овде?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не, не. Нисам видео ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово парче од села Ћушка ту горе кад се попнете до Пећи? Ниједног дана то нисте видели?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ја нисам био стварно, нисам стварно, не. Ја сам видео полиција, војска, они иду а ја нисам видео цивиле.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком дану сте нам Ви данас причали? Не питам Вас за датум. Због чега сте тај један дан издвојили то Вас питам. Због чега сте издвојили тај један дан да нам причате о њему како сте дошли па сте ишли код тетке. По чему сте то издвојили тај дан о коме нам причате. Знате да управо тог дана нисте видели ни људе, ни колоне.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не, нисам видео ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни избеглице.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити упаљене куће, нити знате да се нешто десило али причате управо о том дану. Због чега? Како тај дан онда издвајате? Знате, ово је суд, ово је кривични поступак.

СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири запаљене куће, 44 у оптужници тела, 12 овде људи, 13. Много људи у притвору. Озбиљна ствар.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам због чега сте, о ком дану Ви нама причате данас?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па причам о дану о којем ме питате ви.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то датум?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: О 12-ом, који.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који дан?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не знам који дан је био, ко зна који дан је био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који датум је био?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не знам стварно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како онда знате да сте баш тог дана ишли, то Вас питам?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Где сам ишо?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то, дошли кући и ишли да видите тетку која живи у Голубовој кући?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па можда није, можда сам био пет дана пре тога, откуд ја знам који је датум био и који дан, не могу да се сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте само једном током бомбардовања ишли да видите тетку?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ја нисам, не, не, нисам ишо, ишо сам нормално.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Пуно пута.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуно пута?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па о ком дану нам Ви причате, о ком од тих пуно пута на пример?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Е сад не могу да ти причам ја који је датум, који је дан био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам зашто тако причате. Изволите госпођо Кандић. Ја не знам о ком Ви дану причате. Изволите.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате Ардијана Кељмендија?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ардијана? Знам.
НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Знам, знам, знао сам га, комшија ми је био.
НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли га видели тога дана?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, током бомбардовања јесте ли видели Ви ове људе, сад што Вам је читано?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Видео сам ја све.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте током бомбардовања Ису Гашија, Хазира, Реџа, Ардијана, јесте ли видели?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па сад не знам ја ко је био, али су живели ту, нормално да сам видео људе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте их тих дана?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па живели су ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам се неко од њих жалио да им се нешто десило?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је дошла војска, да је пуцала на неког од њих?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим тог човека који Вам се жалио?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Осим тог човека нико ми није реко ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вам ништа није рекао?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Добро, ја нисам ни.
НАТАША КАНДИЋ: А кад је било то, кад Вам је тај човек рекао да су убијена двојица? Је ли дошао, кад је Видоје дошао у село?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Видоје је дошо из Црне Горе ја мислим да је дошо.
НАТАША КАНДИЋ: Када?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па сад не могу тачно када.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорите у микрофон, у микрофон.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не сећам се датума.
НАТАША КАНДИЋ: Па јел било почело бомбардовање, или пре тога?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Почело је било бомбардовање, да било је бомбардовање.
НАТАША КАНДИЋ: Је ли Видоје био код вас?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Где?
НАТАША КАНДИЋ: Па у селу?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не Видоје је био у Приштини после тога.
НАТАША КАНДИЋ: У Приштини?

СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Био је дан, два код нас па је узео ћеркицу малу и после за Приштину.
НАТАША КАНДИЋ: Приштину?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да, да, ђе је пошо не знам, у Приштину, ђе је био ... не знам, са ћеркицом.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Он нам је реко да је био у Пећи.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па био је у Пећи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у Београду и у Баточини.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: У Београд где је био, Баточину, не знам, не могу ја сад да се сетим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још питања?
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: А кажите нам да ли можете да нам наведете неке комшије, мештане које сте Ви видели?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, кад?
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Па не могу да га питам тог дана, ког дана кад се вртимо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током бомбардовања?
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Током бомбардовања?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Видео сам комшије, цело село сам виђао, ту сам живео у то село.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се молим Вас и одговарајте у микрофон.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ја сам виђао комшије, нормално све, ја сам у то село живео.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Је ли било неког периода када сте их виђали али је било нешто другачије у односу на период пре тога, је ли било неке разлике или је стално било исто у селу?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Било је стално исто у селу.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Стално исто?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: На мој крај где сам ја живео нормално да је било исто.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли ишли у село, у центар?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Нисам, нисам ишо у центар.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Уопште?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Центар села је друго било, ја сам овамо био испод села.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми јесте ли имали неку заставу на кући?

СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ја? Нисам имао заставу.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: А склопљену неку заставу?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Нисам, нисам имао.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли некада од некога добили неку заставу?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Нисам.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Не?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми јел има неког разлога да мештани, да неки људи кажу да су Вас једног дана и то дана када је пуно људи убијено видели са заставом у рукама?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Мене?
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Да.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па ја демантујем да није то истина.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Молим?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: То није истина. Нит ме видео нит је мого да ме види, нит знам кад су убијени, нит.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, а мало пре кажете да сте их вићали нормално, а сад кажете да нису могли да Вас виде?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ја не говорим о том дану.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: О ком дану?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Види, у село.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У микрофон.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Било је 500 кућа Албанаца је живело, не могу да знам тачно која кућа, ће је која кућа, одакле ја знам, мислим не знам по име да кажем која кућа. Ту је било 500 кућа шиптара живело у то село.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се у микрофон.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли Ви сазнали да ли се нешто у село догодило за време НАТО бомбардовања?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сазнао је, водио се поступак против њега и обустављен је.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, он толико не зна да он не зна вероватно ни да се водио поступак против њега.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зна, зна, ухапшен је био. Јесте ли Ви били ухапшени поводом неког догађаја?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: А?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били ухапшени поводом неког догађаја или сте били овде у суду?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не, само у суд сам позван.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте позвани били?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да, први пут.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: И дао сам изјаву и.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је то?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате да ово није исто, сад сте сведок, то је велика разлика?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Што?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Велика. Као сведок дужни сте да говорите истину.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Па ја истину говорим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако смо почели данас. Изволите ајде ако има још питања, ако нема.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли се Ви чујете са неким из села?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ја?
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Да.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко виче сада, ко виче господо, да ли је могуће да се ви понашате оптужени на тај начин. Изволите. Пита госпођа Кандић.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Аје ли има неког разлога да се не чујете са неким, кажете да сте живели добро?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Добро, нормално да сам живео добро.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Молим?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Јесам живео добро, али ја немам никакве комуникације, нисам имао од '99., кад сам избего, ја никакав контакт нисам имао, нисам ни имао. То тврдим нисам ни имао никакви контакт.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Само бих Вам рекла, они од Вас очекују, они кажу Зоран Јашовић он може да каже ко је тог дана био у селу. Јесте ли Ви видели неке војнике тог, уопште војнике током бомбардовања у униформи, униформисане?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Униформисана лица и полиција ишла војна, тенкови и полиција ишли путем, нормално.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Којим путем?

СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Пећ-Приштина.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: А јесу ли улазили, јесте ли виђали у село неког?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Нисам ја видео у село, у село нису улазили када сам ја био.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Молим?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Нису улазили.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Нису уопште?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: А како знате?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ту сам живео, на мојој страни, преко пута ја говорим.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Добро, само ми објасните, како знате да нису улазили у село а не знате.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он каже на његову страну да нису ишли.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: На моју страну где сам ја живео није улазила никаква војска.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: А у село где су Албанци тамо?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ја нисам видео, не знам ја ко је улазио, војска, није, ја не знам, ја нисам видио. Никакву војску у село. Војску ја видио нисам.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: А је ли долазила некад војска код Вас кући?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: А полиција?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не ни полиција, нема разлога, није, није, нису.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Да Вас питају, консултују, нешто?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не, ништа, није, није.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Ништа?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Не.
Пуномоћник ошт.НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми да ли имате још нешто да кажете. Да ли Ви имате још нешто да кажете?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ја немам што да кажем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има нешто да пита сведока? Да ли можете да ми кажете колико износе трошкови Вашег доласка?

СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Трошкови нашег доласка?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, колико сте платили?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Ја сам платио човека 120 еура из Тивта, то је наш пријатељ, он није хтео ништа да узме, и тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте овде јели?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то подмирује ваше потребе за исхраном данас?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Подмирује, подмирује.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте платили?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Добио сам сендвич.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Добро, ручаћете сада, договорили смо се. Да ли је то онда 12.000,00, 12.500,00?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Тако нешто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то?
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок трошкове тражи на име доласка у суд 120 евра, колико је платио да њега и сведока Јашовић Видоја довезу из Тивта, док је за трошкове исхране на одговарајући начин обезбеђен он и Јашовић Видоје од стране Службе за помоћ и подршку сведоцима и оштећенима.

Сведок тражи 120 еура, па суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се сведоку на руке за трошкове доласка њега и сведока Јашовић Видоја исплати 12.500,00 динара.

Добићете трошкове овде на руке, сада можете да идете. Довиђења.
СВЕДОК ЗОРАН ЈАШОВИЋ: Хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ми завршавамо данас и у понедељак у истој овој судници имамо наставак доказног поступка такође путем видео линка, Фадил Бериша, Фатима Гаши и Туше Гаши. Господине Радивојевићу Ви до тада размислите да ли можете да обезбедите, да ли преко Вас можемо да позовемо сведоке које сте предложили, Веселина Бешовића и Југослава, презиме.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Дуњића и Здравковић Миливоја. Тројицу сам председице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тројицу, да ли ћете Ви моћи да их позовете?
АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Може, само кад кажете.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мораћемо Вас да обавежемо. Добро.
АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ја није уопште проблем, пошто иде брат Кастратовићев доле и он ће доћи са њима, није то проблем уопште.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала Вам председнице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мршовићу.
АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Председнице само једна молба, пошто је наставак у понедељак а и за Цветковића обзиром да мењам и колегу Перовића око мере јављања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припремили смо све то.
АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Само то, хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад Богићевић ће ја мислим стићи да се јави а за ове друге смо припремили тако обавештење. Немојте позивати ове сведоке за понедељак, јер једноставно таква је ситуација с преводом, с видео линком да нисам сигурна да ћемо завршити, него онда да видимо за касније.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да је данашњи претрес довршен, наставиће се:
-31.10.2011.године у 09.30 у судници број 2

Довршено у 14.34.

Записничар Председник већа-судија